

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 44

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

51. sējums
2008. gada 20. februāris

Saturs

I *Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta*

REGULAS

- ★ **Padomes Regula (EK) Nr. 143/2008 (2008. gada 12. februāris), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1798/2003 par administratīvas sadarbības pasākumu un informācijas apmaiņas ieviešanu saistībā ar noteikumiem par pakalpojumu sniegšanas vietu, īpašajiem režīmiem un pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanu** 1
- Komisijas Regula (EK) Nr. 144/2008 (2008. gada 19. februāris), ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem 7
- ★ **Komisijas Regula (EK) Nr. 145/2008 (2008. gada 19. februāris), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 796/2004, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu, kura paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko ievieš kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem** 9

DIREKTĪVAS

- ★ **Padomes Direktīva 2008/8/EK (2008. gada 12. februāris), ar ko groza Direktīvu 2006/112/EEK attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas vietu** 11
- ★ **Padomes Direktīva 2008/9/EK (2008. gada 12. februāris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Direktīvā 2006/112/EK paredzētajai pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā, bet veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī** 23

II Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta

LĒMUMI

Komisija

2008/138/EK:

- ★ **Komisijas Lēmums (2007. gada 19. decembris) par valsts atbalstu attiecībā uz kompensācijām saskaņā ar dekrētu par mēsliem (C 12/1999) (izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 6777).....** 29

2008/139/EK:

- ★ **Komisijas Lēmums (2007. gada 21. septembris) par valsts atbalstu "Ieguldījumu veicināšana, lai racionalizētu vīnkopību kalnu nogāzēs Reinzemē-Pfalcā" (izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 4462)** 31

2008/140/EK:

- ★ **Komisijas Lēmums (2007. gada 21. decembris) par valsts atbalstu, lai veicinātu ieguldījumus Maltacarrión, SA iesala darītavā Castilla y León (C 48/2005) (izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 6897)** 32

2008/141/EK:

- ★ **Komisijas Lēmums (2007. gada 25. septembris) par pasākumiem lietā C 47/2003 (iepriekš – NN 49/2003), ko Spānija īstenojusi par labu Izar (izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 4298) ⁽¹⁾** 33

2008/142/EK:

- ★ **Komisijas Lēmums (2007. gada 25. septembris) par valsts atbalstu C 32/2006 (ex N 179/2006), ko Polija sniegusi uzņēmumam Huta Cynku Miasteczko Śląskie SA (izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 4310) ⁽¹⁾.....** 36

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

PADOMES REGULA (EK) Nr. 143/2008

(2008. gada 12. februāris),

ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1798/2003 par administratīvas sadarbības pasākumu un informācijas apmaiņas ieviešanu saistībā ar noteikumiem par pakalpojumu sniegšanas vietu, īpašajiem režīmiem un pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 93. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Grozījumi Padomes Direktīvā 2008/8/EK (2008. gada 12. februāris), ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK saistībā ar pakalpojumu sniegšanas vietu ⁽³⁾, rada situāciju, ka nodokļa maksātājiem sniegtos pakalpojumus būtībā sniedz vietā, kur pakalpojuma saņēmējs veic uzņēmējdarbību. Ja pakalpojuma sniedzējs un pakalpojuma saņēmējs veic uzņēmējdarbību atšķirīgās dalībvalstīs, tad biežāk nekā līdz šim piemēros apgriezto pievienotās vērtības nodokļa maksāšanas mehānismu.

(2) Lai nodrošinātu to, ka pakalpojumiem, uz kuriem attiecas iepriekš minētais mehānisms, pareizi piemēro pievienotās vērtības nodokli (PVN), informācija, ko dalībvalsts ievāc par pakalpojuma sniedzēju, būtu jāpaziņo dalībvalstij,

kurā pakalpojuma saņēmējs veic uzņēmējdarbību. Šāda informēšana būtu jānosaka ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1798/2003 (2003. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību pievienotās vērtības nodokļu jomā ⁽⁴⁾.

(3) Ar Direktīvu 2008/8/EK turklāt paplašina īpašo režīmu piemērošanas jomu elektroniskajiem pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātāji, kuri neveic uzņēmējdarbību Kopienā.

(4) Padomes Direktīva 2008/9/EK (2008. gada 12. februāris), kurā paredzēti sīki izstrādāti noteikumi Direktīvā 2006/112/EK paredzētajai pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību atmaksātājā dalībvalstī, bet veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī ⁽⁵⁾, vienkāršo PVN atmaksāšanas procedūru dalībvalstī, kurā attiecīgais nodokļa maksātājs nav identificēts PVN maksāšanas nolūkiem.

(5) Īpašā režīma piemērošanas jomas paplašināšana un grozījumi atmaksāšanas procedūrā nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību atmaksas dalībvalstī, nozīmē, ka attiecīgajām dalībvalstīm būs jāapmainās ar būtiski lielāku informācijas daudzumu. Nepieciešamā informācijas apmaiņa nedrīkstētu radīt neproporcionālu administratīvu slogu iesaistītajām dalībvalstīm. Tādējādi šai informācijas apmaiņai būtu jānotiek elektroniski, izmantojot jau pastāvošās informācijas apmaiņas sistēmas.

(6) Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 1798/2003,

⁽¹⁾ 2005. gada 7. septembra Atzinums.

⁽²⁾ 2005. gada 12. maija Atzinums.

⁽³⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 11. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 264, 15.10.2003., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 20.12.2006., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 23. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

No 2010. gada 1. janvāra Regulu (EK) Nr. 1798/2003 groza šādi.

- 1) Regulas 1. panta 1. punkta ceturto daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (*) 357. pantā noteiktajam laikposmam tā paredz arī noteikumus un procedūras attiecībā uz elektronisku pievienotās vērtības nodokļa informācijas apmaiņu par elektroniski sniegtiem pakalpojumiem saskaņā ar īpašo režīmu, kas noteikts minētās Direktīvas XII sadaļas 6. nodaļā, un arī attiecībā uz turpmāku informācijas apmaiņu un, ciktāl tas attiecas uz pakalpojumiem saskaņā ar minēto īpašo režīmu, attiecībā uz naudas pārskaitīšanu starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

(*) OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2008/8/EK (OV L 44, 20.2.2008., 11. lpp).”

- 2) Regulas 2. panta 8. līdz 11. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“8) “preču piegāde Kopienas iekšienē” ir jebkāda preču piegāde, kas jānorāda kopsavilkuma paziņojumā, kurš paredzēts Direktīvas 2006/112/EK 262. pantā;

9) “pakalpojumu sniegšana Kopienas iekšienē” ir jebkāda pakalpojumu sniegšana, kas jānorāda kopsavilkuma paziņojumā, kurš paredzēts Direktīvas 2006/112/EK 262. pantā;

10) “preču iegāde Kopienas iekšienē” nozīmē iegūt tiesības rīkoties kā kustama materiālā īpašuma īpašniekam saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 20. pantu;

11) “PVN identifikācijas numurs” ir Direktīvas 2006/112/EK 214., 215. un 216. pantā minētais numurs;”.

- 3) Regulas 22. panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“1. Katrai dalībvalstij ir elektroniska datubāze, kur glabā un apstrādā informāciju, kas ievākta saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK XI sadaļas 6. nodaļu.”

- 4) Regulas 23. panta pirmās daļas 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2) visu to preču piegāžu kopējā vērtība un visu to pakalpojumu sniegšanas kopējā vērtība, ko visi preču piegādātāji un pakalpojumu sniedzēji, kuri informācijas sniedzējās dalībvalstīs ir reģistrēti PVN nolūkiem, Kopienas iekšienē ir piegādājuši personām, kurām ir PVN reģistrācijas numurs.”

- 5) Regulas 24. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Pamatojoties uz datiem, kas uzglabāti saskaņā ar 22. pantu, un vienīgi nolūkā novērst tiesību aktu pārkāpšanu PVN jomā, ja dalībvalsts kompetentā iestāde uzskata to par vajadzīgu, lai kontrolētu to preču iegādi Kopienas iekšienē vai to pakalpojumu sniegšanu Kopienas iekšienē, par ko uzliek nodokli, dalībvalsts tieši un nekavējoties iegūst šādu informāciju vai arī tai elektroniski ir tieša piekļuve šādai informācijai:

1) to personu PVN identifikācijas numuriem, kas ir veikušas 23. panta pirmās daļas 2. punktā minētās preču piegādes un sniegušas šajā punktā minētos pakalpojumus;

2) kopējai šādu preču piegāžu un pakalpojumu vērtībai, ko veikusi katra šāda persona attiecīgi katrai citai personai, kurai ir 23. panta pirmās daļas 1. punktā minētais PVN reģistrācijas numurs.”

- 6) Regulas 27. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Katras dalībvalsts kompetentās iestādes nodrošina, lai Kopienas iekšējā preču piegādē vai pakalpojumu sniegšanā iesaistītām personām un uz Direktīvas 2006/112/EK 357. pantā noteikto laikposmu nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību un kas sniedz elektroniski sniegtus pakalpojumus, jo īpaši tādus pakalpojumus, kas paredzēti minētās direktīvas II pielikumā, ir atļauts iegūt jebkuras konkrētas personas PVN reģistrācijas numura derīguma apstiprinājumu.

Direktīvas 2006/112/EK 357. pantā noteiktajā laikposmā dalībvalstis sniedz šādu apstiprinājumu elektroniski saskaņā ar šīs regulas 44. panta 2. punktā minēto procedūru.”

- 7) Regulas VI nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu virsrakstu: 13) Pievieno šādu VIa nodaļu:

**“NOTEIKUMI PAR DIREKTĪVAS 2006/112/EK XII SADAĻAS
6. NODAĻĀ MINĒTO ĪPAŠO REŽĪMU”.**

- 8) Regulas 28. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“28. pants

Turpmāk izklāstītie noteikumi attiecas uz īpašo režīmu, kas paredzēts Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļā. Minētās direktīvas 358. panta definīcijas attiecas arī uz šo nodaļu.”

- 9) Regulas 29. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Informāciju, kuru saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 361. pantu nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, sniedz identifikācijas dalībvalstij par to, ka sākas šīs personas darbība, iesniedz elektroniskā veidā. Tehniskos datus, tostarp kopējo elektronisko ziņojumu, nosaka saskaņā ar šīs regulas 44. panta 2. punktā paredzēto procedūru.”

- 10) Regulas 30. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Nodokļa deklarācija ar informāciju, kas noteikta Direktīvas 2006/112/EK 365. pantā, jāiesniedz elektroniski. Tehniskos datus, tostarp kopējo elektronisko ziņojumu, nosaka saskaņā ar šīs regulas 44. panta 2. punktā paredzēto procedūru.”

- 11) Regulas 31. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“31. pants

Šīs regulas 22. panta noteikumi attiecas arī uz informāciju, ko identifikācijas dalībvalsts vāc saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 360., 361., 364. un 365. pantu.”

- 12) Regulas 34. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“34. pants

Šīs regulas 28. līdz 33. pants attiecas uz laikposmu, kas noteikts Direktīvas 2006/112/EK 357. pantā.”

“VIa NODAĻA

NOTEIKUMI PAR INFORMĀCIJAS APMAIŅU UN SAGLABĀŠANU SAISTĪBĀ AR PROCEDŪRU DIREKTĪVĀ 2008/9/EK.

34.a pants

1. Ja tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā pieteikuma iesniedzējs veic uzņēmējdarbību, saņem pieteikumu par pievienotās vērtības nodokļa atmaksu saskaņā ar 5. pantu Direktīvā 2008/9/EK (2008. gada 12. februāris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Direktīvā 2006/112/EK paredzētajai pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā, bet veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī (*), un nepiemēro minētās direktīvas 18. pantu, tā 15 kalendāra dienu laikā pēc pieteikuma saņemšanas elektroniskā veidā pārsūta pieteikumu katras attiecīgās atmaksas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, tādējādi apstiprinot, ka pieteikuma iesniedzējs Direktīvas 2008/9/EK 2. panta 5. punkta nozīmē ir PVN maksātājs un ka šīs personas norādītais PVN maksātāja identifikācijas numurs vai nodokļu maksātāja reģistrācijas numurs ir pareizs atmaksas periodam.

2. Katras atmaksas dalībvalsts kompetentās iestādes elektroniskā veidā paziņo citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm visu informāciju, ko tās pieprasījušas saskaņā ar Direktīvas 2008/9/EK 9. panta 2. punktu. Tehniskos datus, tostarp kopējo elektronisko ziņojumu, ar kuru ir jānosūta šī informācija, nosaka saskaņā ar šīs regulas 44. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

3. Katras atmaksas dalībvalsts kompetentās iestādes elektroniskā veidā paziņo citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, vai tās vēlas izmantot Direktīvas 2008/9/EK 11. pantā minēto iespēju prasīt pieteikuma iesniedzējam, lai viņš iesniegtu savas uzņēmējdarbības aprakstu, izmantojot saskaņotos kodus.

Šā punkta pirmajā daļā minētos saskaņotos kodus nosaka atbilstīgi šīs regulas 44. panta 2. punktā noteiktajai procedūrai, pamatojoties uz Regulā (EEK) Nr. 3037/90 paredzēto NACE klasifikāciju.

(*) OV L 44, 20.2.2008., 23. lpp”.

14) Regulas 39. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Komisija un dalībvalstis nodrošina, ka šādas pastāvošas vai jaunas sakaru un informācijas apmaiņas sistēmas, kas nepieciešamas šīs regulas 29. un 30. pantā aprakstītajai informācijas apmaiņai, darbojas Direktīvas 2006/112/EK 357. pantā noteiktajā laikposmā. Komisija ir atbildīga par tāda kopēja sakaru tīkla/kopējas sistēmas saskarnes (CCN/CSI) izstrādi, kāda nepieciešama šīs informācijas apmaiņai dalībvalstu starpā. Dalībvalstis ir atbildīgas par iespējamu savu sistēmu turpmāku izstrādi, ja tas nepieciešams šīs informācijas apmaiņai, izmantojot CCN/CSI.”

2. pants

No 2015. gada 1. janvāra Regulu (EK) Nr. 1798/2003 groza šādi.

1) Regulas 1. panta 1. punkta ceturto daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Šajā regulā paredz arī noteikumus un procedūras attiecībā uz elektronisku pievienotās vērtības nodokļa informācijas apmaiņu par elektroniski sniegtiem pakalpojumiem saskaņā ar īpašajiem režīmiem, kas noteikti Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļā, un arī attiecībā uz iespējamu turpmāku informācijas apmaiņu un, ciktāl tas attiecas uz pakalpojumiem saskaņā ar minētajiem īpašajiem režīmiem, attiecībā uz naudas pārskaitīšanu starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm.”

2) Regulas 2. pantā vienīgo daļu numurē ar “1.” un pievieno šādu punktu:

“2. Definīcijas Direktīvas 2006/112/EK 358., 358.a un 369.a pantā piemēro arī šajā regulā.”

3) Regulas 5. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Šā panta 1. punktā minētajā pieprasījumā var būt pamatots īpašas administratīvās procedūras pieprasījums. Ja dalībvalsts uzskata, ka administratīvā procedūra nav vajadzīga, tā nekavējoties paziņo pieprasījuma iesniedzējai iestādei attiecīgos iemeslus.

Neatkarīgi no pirmās daļas un neskarot šīs regulas 40. pantu, īpašo administratīvo procedūru attiecībā uz nodokļa maksātāja deklarētajām summām saistībā ar telekomunikāciju pakalpojumu, radio un televīzijas apraides pakalpojumu un elektroniski sniegtu pakalpojumu sniegšanu, par ko iekasējams nodoklis dalībvalstī, kurā atrodas pieprasījuma iesniedzēja iestāde, un attiecībā uz kuriem nodokļa maksātājs var izvēlēties izmantot vai neizmantot Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļā paredzēto īpašo režīmu, pieprasījuma saņēmēja iestāde var atteikties veikt tikai tad, ja šāda informācija par to pašu nodokļa maksātāju, kas iegūta mazāk nekā pirms diviem gadiem veiktajā administratīvajā procedūrā, jau ir sniegta pieprasījuma iesniedzējai iestādei.

Tomēr attiecībā uz otrajā daļā minēto pieprasījumu, ko iesniegusi pieprasījuma iesniedzēja iestāde un ko pieprasījuma saņēmēja iestāde attiecībā uz šīs daļas un 40. panta 1. punkta mijiedarbību izvērtējusi saskaņā ar Paraugprakses operatīvu paziņojumu, ko pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto procedūru, dalībvalstij, kas atsakās veikt administratīvu procedūru atbilstīgi 40. pantam, pieprasījuma iesniedzējai iestādei ir jānodrošina informācija un vērtības par jebkādam atbilstīgām piegādēm, ko pēdējo divu gadu laikā nodokļu maksātājs ir veicis dalībvalstī, kurā atrodas pieprasījuma iesniedzēja iestāde.”

4) Regulas 17. pantam pievieno šādu daļu:

“Pirmās daļas nozīmē visas dalībvalstis, kurās veic uzņēmējdarbību, sadarbojas ar visām patēriņa dalībvalstīm, lai ļautu noskaidrot, vai nodokļa maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā, deklarē un pareizi maksā PVN par telekomunikāciju pakalpojumiem, radio un televīzijas apraides pakalpojumiem un elektroniski sniegtiem pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem nodokļa maksātājs var izvēlēties izmantot vai neizmantot Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļā paredzēto īpašo režīmu. Dalībvalsts, kurā veic uzņēmējdarbību, informē patēriņa dalībvalsti par visām konstatētajām nesakritībām.”

5) Regulas 18. panta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Katra dalībvalsts nosaka, vai tā piedalīsies apmaiņā ar konkrētas kategorijas informāciju, kā arī to, vai tā apmaiņu veiks automātiskā vai strukturēti automātiskā veidā. Tomēr katra dalībvalsts piedalās tādas informācijas apmaiņā, kas ir tās rīcībā saistībā ar telekomunikāciju pakalpojumiem, radio un televīzijas apraides pakalpojumiem un elektroniski sniegtiem pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem nodokļa maksātājs var izvēlēties izmantot vai neizmantot Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļā paredzēto īpašo režīmu.”

6) Regulas 27. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Katras dalībvalsts kompetentās iestādes nodrošina, lai Kopienas iekšējā preču piegādē vai pakalpojumu sniegšanā iesaistītiem nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību un kas sniedz telekomunikāciju pakalpojumus, radio un televīzijas apraides pakalpojumus un elektroniski sniegtus pakalpojumus, jo īpaši tādus pakalpojumus, kas paredzēti Direktīvas 2006/112/EK II pielikumā, ir atļauts iegūt jebkuras konkrētas personas PVN reģistrācijas numura derīguma apstiprinājumu.

Dalībvalstis elektroniski sniedz šādu apstiprinājumu saskaņā ar šīs regulas 44. panta 2. punktā minēto procedūru.”

7) Regulas VI nodaļa virsrakstu aizstāj ar šādu virsrakstu:

“NOTEIKUMI PAR DIREKTĪVAS 2006/112/EK XII SADAĻAS 6. NODAĻĀ MINĒTAJĒM ĪPAŠAJĒM REŽĪMIEM”.

8) Regulas 28. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“28. pants

Turpmāk izklāstītie noteikumi attiecas uz īpašajiem režīmiem, kas paredzēti Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļā.”

9) Regulas 29. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“29. pants

1. Informāciju, kuru saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 361. pantu nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, sniedz identifikācijas dalībvalstij par to, ka sākas šīs personas darbība, iesniedz elektroniskā veidā. Tehniskas detaļas, tostarp attiecībā uz kopējo elektronisko ziņojumu, ar kuru jānosūta šī informācija, nosaka saskaņā ar šīs regulas 44. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

2. Identifikācijas dalībvalsts 1. punktā minēto informāciju elektroniski nosūta pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm 10 dienu laikā no tā mēneša beigām, kurā saņemta informācija no nodokļa maksātāja, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā. Līdzīgu informāciju, lai varētu identificēt nodokļa maksātāju, kas izmanto īpašo režīmu saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 369.b pantu, nosūta

10 dienu laikā pēc tā mēneša beigām, kad nodokļa maksātājs paziņoja par to, ka uzsāk darbību saskaņā ar minēto režīmu. Tādā pašā veidā informē pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes par piešķirto reģistrācijas numuru.

Tehniskas detaļas, tostarp attiecībā uz kopējo elektronisko ziņojumu, ar kuru jānosūta šī informācija, nosaka saskaņā ar šīs regulas 44. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

3. Identifikācijas dalībvalsts nekavējoties elektroniski paziņo citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ja nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, vai ja nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību patērīņa dalībvalstī, vairs nepiemēro īpašo režīmu.”

10) Regulas 30. panta pirmo un otro daļu aizstāj ar šādu:

“Nodokļu deklarācija ar datiem, kas noteikti Direktīvas 2006/112/EK 365. un 389.g pantā, jāiesniedz elektroniski. Tehniskas detaļas, tostarp attiecībā uz kopējo elektronisko ziņojumu, ar kuru jānosūta šī informācija, nosaka saskaņā ar šīs regulas 44. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

Identifikācijas dalībvalsts šo informāciju elektroniski nosūta attiecīgās patērīņa dalībvalsts kompetentajai iestādei ne vēlāk kā 10 dienu laikā pēc tā mēneša beigām, kad saņemta nodokļu deklarācija. Direktīvas 2006/112/EK 369.g panta otrajā daļā paredzēto informāciju pārsūta arī attiecīgās uzņēmējdarbības dalībvalsts kompetentajai iestādei. Dalībvalstis, kuras pieprasījušas nodokļu deklarāciju, kas jāaizpilda valsts valūtā, kura nav *euro*, pārvērš summas *euro* pēc valūtas kursa, kas ir spēkā pārskata perioda pēdējā dienā. Maiņu izdara pēc valūtas kursiem, kurus tajā dienā publicējusi Eiropas Centrālā banka, vai, ja attiecīgajā dienā nav šādas publikācijas, tad nākamajā publikācijas dienā. Tehniskas detaļas šādas informācija nosūtīšanai nosaka saskaņā ar šīs regulas 44. panta 2. punktā paredzēto procedūru.”

11) Regulas 31. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“31. pants

Šīs regulas 22. panta noteikumi attiecas arī uz informāciju, ko identifikācijas dalībvalsts vāc saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 360., 361., 364., 365., 369.c, 369.f un 369.g pantu.”

12) Regulas 32. pantam pievieno šādu daļu:

“Attiecībā uz maksājumiem, ko saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļā paredzēto īpašo režīmu pārskaita patēriņa dalībvalstij, identifikācijas dalībvalsts no pirmajā un otrajā daļā minētajām summām patur:

- a) no 2015. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 31. decembrim – 30 %;
- b) no 2017. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 31. decembrim – 15 %;
- c) no 2019. gada 1. janvāra – 0 %.”

13) Regulas 34. pantu svīturo.

14) Regulas 39. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Komisija un dalībvalstis nodrošina, ka darbojas šādas esošas vai jaunas sakaru un informācijas apmaiņas sistēmas, kas nepieciešamas 29. un 30. pantā aprakstītajai informācijas apmaiņai. Komisija ir atbildīga par tāda kopēja sakaru tīkla/kopējas sistēmas saskarnes (CCN/CSI) izstrādi, kāda nepieciešama šīs informācijas apmaiņai dalībvalstu starpā. Dalībvalstis ir atbildīgas par iespējamu savu sistēmu turpmāku izstrādi, ja tas nepieciešams šīs informācijas apmaiņai, izmantojot CCN/CSI.”

3. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Regulas 1. un 2. pantu piemēro:

- a) 1. pantu no 2010. gada 1. janvāra;
- b) 2. pantu no 2015. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 12. februārī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
A. BAJUK

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 144/2008**(2008. gada 19. februāris),****ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Komisijas 2007. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 138. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Regulā (EK) Nr. 1580/2007, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta ieviešanas vērtības pielikumā precizētajiem produktu ievēdumiem no trešām valstīm un periodiem.

- (2) Piemērojot iepriekš minētos kritērijus, standarta ieviešanas vērtības nosakāmas līmeņos, kas norādīti šīs regulas pielikumā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta ieviešanas vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 1580/2007 138. pantā, ir tādas, kā norādīts tabulā, kas pievienota pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2008. gada 20. februārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 19. februārī

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 350, 31.12.2007., 1. lpp.

PIELIKUMS

Komisijas 2008. gada 19. februāra Regulai, ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem

(EUR/100 kg)		
KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ieviešanas vērtība
0702 00 00	IL	53,3
	JO	74,3
	MA	43,5
	TN	115,9
	TR	93,6
	ZZ	76,1
0707 00 05	JO	190,5
	MA	143,8
	TR	181,9
	ZZ	172,1
0709 90 70	MA	52,4
	TR	140,5
	ZA	71,0
	ZZ	88,0
0709 90 80	EG	60,4
	ZZ	60,4
0805 10 20	EG	50,0
	IL	51,5
	MA	57,0
	TN	47,7
	TR	78,8
	ZZ	57,0
0805 20 10	IL	110,6
	MA	117,3
	ZZ	114,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	42,0
	EG	82,3
	IL	80,1
	JM	114,0
	MA	128,9
	PK	65,4
	TR	81,4
	ZZ	84,9
	ZZ	84,9
0805 50 10	EG	84,7
	IL	96,9
	MA	114,0
	TR	113,2
	ZZ	102,2
0808 10 80	AR	96,3
	CA	88,1
	CN	89,7
	MK	39,9
	US	109,1
	ZZ	84,6
0808 20 50	AR	91,7
	CN	92,4
	US	122,0
	ZA	92,3
	ZZ	99,6

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 145/2008**(2008. gada 19. februāris),**

ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 796/2004, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu, kura paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko ievieš kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 52. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 796/2004 ⁽²⁾ paredz noteikumus, kā piemērot Regulu (EK) Nr. 1782/2003, tostarp nosacījumus attiecībā uz tetrahidrokanabinola satura pārbaudi kaņepju kultūrai.
- (2) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 796/2004 33. panta 2. punktu dalībvalstis ir paziņojušas Komisijai to pārbaudītu rezultātus, kas veiktas tetrahidrokanabinola satura noteikšanai visu šķirņu kaņepēs, kas sētas 2007. gadā. Minētie rezultāti jāņem vērā, veidojot to kaņepju šķirņu sarakstu, par kurām var pretendēt uz tiešajiem maksājumiem turp-

mākajos tirdzniecības gados, kā arī to šķirņu sarakstu, kas pagaidām atļautas 2008./2009. tirdzniecības gadam.

- (3) Pēc Rumānijas pieprasījuma, kas iesniegts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 796/2004 33. panta 4. punktu, kaņepju šķirņu sarakstā, par kurām var pretendēt uz tiešajiem maksājumiem, ir jāiekļauj divas jaunas kaņepju šķirnes.
- (4) Tāpēc attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 796/2004.
- (5) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Tiešo maksājumu pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 796/2004 II pielikumu aizstāj ar šīs regulas pielikuma tekstu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2008./2009. tirdzniecības gada.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 19. februārī

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1276/2007 (OV L 284, 30.10.2007., 11. lpp.).

⁽²⁾ OV L 141, 30.4.2004., 18. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1550/2007 (OV L 337, 21.12.2007., 79. lpp.).

PIELIKUMS

"II PIELIKUMS

KAŅĒPJU ŠĶIRNES, PAR KURĀM VAR PRETENDĒT UZ TIEŠAJIEM MAKSĀJUMIEM

a) **Kaņepju šķirnes**

Beniko
Carmagnola
Chamaeleon
CS
Delta-Llosa
Delta 405
Denise
Dioica 88
Epsilon 68
Fedora 17
Felina 32
Felina 34 – Féline 34
Ferimon-Férimon
Fibranova
Fibrimon 24
Futura 75
Kompolti
Red Petiole
Santhica 23
Santhica 27
Silesia
Uso-31

b) **Kaņepju šķirnes, kas apstiprinātas 2008./2009. tirdzniecības gadam**

Bialobrzeskie
Cannakomp
Diana (1)
Fasamo
Kompolti hibrid TC
Lipko
Lovrin 110
Silvana
UNIKO-B
Zenit (1)

(1) Tikai Rumānijā, kā atļauts ar Komisijas Lēmumu 2007/69/EK (OV L 32, 6.2.2007., 167. lpp.).”

DIREKTĪVAS

PADOMES DIREKTĪVA 2008/8/EK

(2008. gada 12. februāris),

ar ko groza Direktīvu 2006/112/EEK attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas vietu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 93. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Iekšējā tirgus izveide, globalizācija, ierobežojumu atcelšana un tehnoloģiju attīstība ir radījusi lielas pakalpojumu tirdzniecības apjoma un struktūras pārmaiņas. Arvien vairāk pakalpojumu var sniegt no attāluma. Lai ņemtu vērā šo attīstību, laika gaitā pakāpeniski veica vairākus pielāgojumus un par daudziem pakalpojumiem tagad uzliek nodokli, pamatojoties uz galamērķa principu.

(2) Lai nodrošinātu pareizu iekšējā tirgus darbību, jāgroza Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽³⁾ attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas vietu saskaņā ar Komisijas izstrādāto kopējās PVN sistēmas darbības modernizēšanas un vienkāršošanas stratēģiju.

(3) Principā par visiem sniegtajiem pakalpojumiem būtu jāuzliek nodoklis vietā, kur patiešām notiek patēriņš. Ja vispārējo noteikumu par pakalpojumu sniegšanas vietu grozītu šādi, gan administratīvu, gan politikas iemeslu dēļ tomēr būtu vajadzīgi noteikti izņēmumi no šā vispārējā noteikuma.

(4) Sniedzot pakalpojumus nodokļa maksātājiem, vispārējam noteikumam par pakalpojumu sniegšanas vietu būtu jābalstās uz vietu, kur pakalpojuma saņēmējs veic uzņēmējdarbību, nevis uz vietu, kur uzņēmējdarbību veic pakalpojuma sniedzējs. Lai paredzētu pakalpojumu sniegšanas vietas noteikumus un mazinātu slogu uzņēmumiem, nodokļa maksātāji, kuri veic arī darbības, par kurām neuzliek nodokli, būtu jāuzskata par nodokļa maksātājiem saistībā ar visiem pakalpojumiem, ko tām sniedz. Tāpat par nodokļa maksātājiem būtu uzskatāmas juridiskās personas, kas nav nodokļa maksātājas, bet ir identificētas PVN nolūkā. Saskaņā ar parastiem noteikumiem šiem noteikumiem nebūtu jāattiecas uz pakalpojumiem, ko nodokļa maksātājs saņem izmantošanai savām vai savu darbinieku vajadzībām.

(5) Ja pakalpojumus sniedz personām, kas nav nodokļa maksātājas, vispārējam noteikumam arī turpmāk būtu jābūt tādam, ka pakalpojuma sniegšanas vieta ir vieta, kur pakalpojuma sniedzējs veic uzņēmējdarbību.

(6) Noteiktos apstākļos vispārējie noteikumi par pakalpojumu sniegšanas vietu nav piemērojami ne attiecībā uz nodokļa maksātājiem, ne uz personām, kas nav nodokļa maksātājas, un tā vietā būtu jāpiemēro īpaši izņēmumi. Šiem izņēmumiem lielā mērā būtu jābalstās uz spēkā esošajiem kritērijiem un jāatbilst principam par nodokļa uzlikšanu patēriņa vietā, tomēr neuzliekot nesamērīgu administratīvo slogu konkrētiem uzņēmumiem.

(7) Ja nodokļa maksātājam pakalpojumu sniedz persona, kas neveic uzņēmējdarbību tajā pašā dalībvalstī, konkrētos gadījumos obligāti būtu jāpiemēro mehānisms, saskaņā ar kuru nodokļa maksātājs pats aprēķina un nokārto maksājamo nodokļa summu, proti, nodokļa maksātājam pašam būtu jāaprēķina attiecīgais PVN par saņemto pakalpojumu.

(8) Lai vienkāršotu saistības uzņēmumiem, kas veic darbības dalībvalstīs, kurās tie neveic uzņēmējdarbību, būtu jāizveido shēma, kas nodrošina vienu elektronisku kontaktpunktu identificēšanai PVN nolūkā un PVN deklarēšanai. Kamēr šādu režīmu izveidos, būtu jāizmanto sistēma, ko ievieša, lai veicinātu tādu nodokļa maksātāju finansiālo saistību ievērošanu, kuri neveic uzņēmējdarbību Kopienā.

⁽¹⁾ OV C 104 E, 30.4.2004., 143. lpp. un 2006. gada 16. maija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 117, 30.4.2004., 15. lpp. un OV C 195, 18.8.2006., 54. lpp.

⁽³⁾ OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2007/75/EK (OV L 346, 29.12.2007., 13. lpp.).

(9) Lai veicinātu pareizu šīs direktīvas piemērošanu, katram nodokļa maksātājam, kas ir identificēts PVN nolūkā, būtu jāiesniedz kopsavilkuma paziņojums par PVN nolūkā identificētiem nodokļa maksātājiem un personām, kas nav nodokļa maksātāji, kuriem tas ir sniedzis tādu pakalpojumus, par ko uzliek nodokli un kas atbilst mehānismam, saskaņā ar kuru nodokļa maksātājs pats aprēķina un nokārto maksājamo nodokļa summu.

(10) Dažām no izmaiņām, kas veiktas attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas vietu, varētu būt ievērojama ietekme uz dalībvalstu budžetu. Lai nodrošinātu vienmērīgu pāreju, šīs izmaiņas būtu jāievieš laika gaitā.

(11) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt savas tabulas, kas pēc iespējas precīzāk atspoguļotu atbilstību starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas.

(12) Tādēļ attiecīgi jāgroza Direktīva 2006/112/EK,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

No 2009. gada 1. janvāra Direktīvu 2006/112/EK ar šo groza šādi.

1) Direktīvas 56. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Šā panta 1. punkta j) un k) apakšpunktu un 2. punktu piemēro līdz 2009. gada 31. decembrim.”

2) Direktīvas 57. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Šā panta 1. punktu piemēro līdz 2009. gada 31. decembrim.”

3) Direktīvas 59. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Dalībvalstis līdz 2009. gada 31. decembrim 58. panta b) punktu piemēro 56. panta 1. punkta j) apakšpunktā minētajiem radio un televīzijas apraides pakalpojumiem, ko personām, kuras nav nodokļa maksātājas un kuras veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī vai kurām tajā ir pastāvīga adrese

vai parastā dzīvesvieta, sniedz nodokļa maksātājs, kura saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai pastāvīgā iestāde, no kuras sniedz pakalpojumus, ir ārpus Kopienas vai – ja šādas vietas vai pastāvīgas iestādes nav – kura pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta ir ārpus Kopienas.”

4) Direktīvas 357. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“357. pants

Šo nodaļu piemēro līdz 2014. gada 31. decembrim.”

2. pants

No 2010. gada 1. janvāra Direktīvu 2006/112/EK groza šādi.

1) Direktīvas V sadaļas 3. nodaļu aizstāj ar šādu:

“3. NODAĻA

Pakalpojumu sniegšanas vieta

1. iedaļa

Definīcijas

43. pants

Piemērojot noteikumus par pakalpojumu sniegšanas vietu:

1) nodokļa maksātāju, kas veic arī darbības vai darījumus, kurus neuzskata par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, par ko var uzlikt nodokli, saskaņā ar 2. panta 1. punktu uzskata par nodokļa maksātāju attiecībā uz visiem tam sniegtajiem pakalpojumiem;

2) juridisku personu, kas nav nodokļa maksātāja, bet kas ir identificēta PVN nolūkā, uzskata par nodokļa maksātāju.

2. iedaļa

Vispārīgi noteikumi

44. pants

Pakalpojumu sniegšanas vieta nodokļa maksātājam, kas darbojas kā tāds, ir vieta, kura ir nodokļa maksātāja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta. Tomēr, ja pakalpojumus sniedz nodokļa maksātāja pastāvīgās iestādes vietā, kas nav viņa saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta, šo pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur atrodas šī pastāvīgā iestāde. Ja šādas saimnieciskās darbības pastāvīgās vietas vai pastāvīgas iestādes vietas nav, pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur nodokļa maksātājam, kas saņem šos pakalpojumus, ir pastāvīgā adrese vai parastā uzturēšanās vieta.

⁽¹⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

45. pants

Pakalpojumu sniegšanas vieta personai, kas nav nodokļa maksātāja, ir vieta, kur ir pakalpojumu sniedzēja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta. Tomēr, ja pakalpojumus sniedz no pakalpojumu sniedzēja pastāvīgās iestādes vietā, kas nav viņa saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta, šo pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur atrodas šī pastāvīgā iestāde. Ja šādas saimnieciskās darbības pastāvīgās vietas vai pastāvīgās iestādes vietas nav, pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur pakalpojumu sniedzējam ir pastāvīgā adrese vai parastā uzturēšanās vieta.

3. iedaļa

Īpaši noteikumi

1. apakšiedaļa

Starpnieku pakalpojumu sniegšana

46. pants

Tādu pakalpojumu sniegšanas vieta, kurus personai, kas nav nodokļa maksātāja, sniedz starpnieks citu personu vārdā, ir vieta, kur saskaņā ar šo direktīvu notiek galvenais darījums.

2. apakšiedaļa

Ar nekustamo īpašumu saistītu pakalpojumu sniegšana

47. pants

Pakalpojumiem, kas saistīti ar nekustamo īpašumu, tostarp ekspertu un nekustamā īpašuma aģentu pakalpojumiem, izmitināšana viesnīcu nozarē vai līdzīgas funkcijas nozarēs, piemēram, tūristu noietnēs vai zemesgabalos, kas izveidoti par noietnes vietām, kā arī tiesību piešķiršana nekustamā īpašuma izmantošanai un būvdarbu sagatavošanas un koordinācijas pakalpojumiem, piemēram, arhitektu un būvdarbu uzraudzības uzņēmumu pakalpojumiem, pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur atrodas nekustamais īpašums.

3. apakšiedaļa

Transportēšanas pakalpojumi

48. pants

Pasažieru pārvadājuma pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur faktiski notiek transportēšana, proporcionāli veiktiem attālumiem.

49. pants

Preču transportēšanas, kas nav preču transportēšana Kopienas iekšienē un ko sniedz personām, kuras nav nodokļa maksātājas, pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur faktiski notiek transportēšana, proporcionāli veiktajiem attālumiem.

50. pants

Pakalpojumiem, kas ir preču transportēšana Kopienas iekšienē un ko sniedz personām, kuras nav nodokļa maksātājas, pakalpojumu sniegšanas vieta ir transportēšanas sākumpunkts.

51. pants

“Preču transportēšana Kopienas iekšienē” ir preču transportēšana, ja sākumpunkts un galamērķis atrodas divu dažādu dalībvalstu teritorijās.

“Sākumpunkts” ir vieta, kur faktiski sākas preču transportēšana, neņemot vērā attālumus, kas veikti, lai sasniegtu vietu, kur preces atrodas, savukārt “galamērķis” ir vieta, kur faktiski beidzas preču transportēšana.

52. pants

Dalībvalstīm attiecībā uz personām, kas nav nodokļa maksātājas, nav jāuzliek PVN tai preču transportēšanas daļai Kopienas iekšienē, kura notiek ūdeņos, kas nav Kopienas teritorijas daļa.

4. apakšiedaļa

Kultūras, mākslas, sporta, zinātnes, izglītības, izklaides pakalpojumu un līdzīgu pakalpojumu sniegšana, palīgpakalpojumu sniegšana saistībā ar transportēšanu, kustamā īpašuma novērtēšana un darbs ar kustamo materiālo īpašumu

53. pants

Tādu pakalpojumu sniegšanas vieta un tādu papildpakalpojumu sniegšanas vieta, kas saistīti ar kultūras, mākslas, sporta, zinātnes, izglītības, izklaides vai līdzīgiem pasākumiem, piemēram, gadatirgiem un izstādēm, tostarp šādu pasākumu rīkotāju sniegto pakalpojumu sniegšanas vieta, ir vieta, kur faktiski notiek šie pasākumi.

54. pants

Šādu pakalpojumu sniegšanas vieta personām, kas nav nodokļa maksātājas, ir vieta, kur faktiski notiek šo pakalpojumu sniegšana:

- a) palīgdarbības transportēšanas jomā, piemēram, iekraušana, izkraušana, kravu apstrāde un līdzīgas darbības;
- b) kustama materiālā īpašuma novērtēšana un darbs ar to.

5. apakšiedaļa

Restorānu un ēdināšanas pakalpojumu sniegšana

55. pants

Tādu restorānu un ēdināšanas pakalpojumu, kas nav pakalpojumi, kurus faktiski sniedz uz kuģiem, gaisakuģos vai vilcienos pasažieru pārvadāšanas posmā, kas notiek Kopienā, sniegšanas vieta ir vieta, kur faktiski notiek šo pakalpojumu sniegšana.

6. apakšiedaļa

Transportlīdzekļu noma

56. pants

1. Pakalpojuma sniegšanas vieta īstermiņa transportlīdzekļa nomas gadījumā ir vieta, kur transportlīdzekli reāli nodod pakalpojuma saņēmēja rīcībā.

2. Šā panta 1. punkta nozīmē "īstermiņa" ir nepārtraukts transportlīdzekļa valdījums vai izmantošana ne ilgāk kā trīsdesmit dienu garumā un, ja tas attiecas uz kuģiem, ne ilgāk kā deviņdesmit dienu garumā.

7. apakšiedaļa

Restorānu un ēdināšanas pakalpojumu sniegšana patēriņam uz kuģiem, gaisakuģos vai vilcienos

57. pants

1. Restorānu un ēdināšanas pakalpojumiem, kurus fiziski sniedz uz kuģiem, gaisakuģos vai vilcienos pasažieru pārvadāšanas posmā, kas notiek Kopienā, pakalpojumu sniegšanas vieta ir pasažieru pārvadājuma sākumpunkts.

2. Šā panta 1. punkta nozīmē "pasažieru pārvadājuma posms, kas notiek Kopienā" ir pārvadājuma posms, kas notiek bez apstāšanās ārpus Kopienas, starp pasažieru pārvadājuma sākumpunktu un galamērķi.

"Pasažieru pārvadājuma sākumpunkts" ir pirmā paredzētā iekāpšanas vieta Kopienā, attiecīgos gadījumos pēc apstāšanās ārpus Kopienas.

"Pasažieru pārvadājuma galamērķis" ir pēdējā paredzētā izkāpšanas vieta Kopienā pasažieriem, kuri iekāpuši kuģi, gaisakuģi vai vilcienā Kopienā, attiecīgos gadījumos pirms apstāšanās ārpus Kopienas.

Ja brauciens ir turp un atpakaļ, atpakaļceļu uzskata par atsevišķu pārvadājumu.

8. apakšiedaļa

Elektronisku pakalpojumu sniegšana personām, kas nav nodokļa maksātājas

58. pants

Ja personām, kuras nav nodokļa maksātājas un kuras veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī vai kurām kādā dalībvalstī ir pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta, elektroniski sniegtos pakalpojumus, jo īpaši II pielikumā minētos pakalpojumus, sniedz nodokļa maksātājs, kura saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai pastāvīgā iestāde, no kuras sniedz pakalpojumus, ir ārpus Kopienas vai – ja šādas vietas vai pastāvīgas iestādes nav – kura pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta ir ārpus Kopienas, tad šo pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur persona, kas nav nodokļa maksātāja, veic uzņēmējdarbību vai kur ir tās pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta.

Ja pakalpojuma sniedzējs un pakalpojuma saņēmējs sazinās pa elektronisko pastu, tas vien nenozīmē, ka sniegtais pakalpojums ir elektroniski sniegts pakalpojums.

9. apakšiedaļa

Pakalpojumu sniegšana personām, kas nav nodokļa maksātājas, ārpus Kopienas

59. pants

Attiecībā uz turpmāk norādītajiem pakalpojumiem, kurus sniedz personai, kas nav nodokļa maksātāja un kas veic uzņēmējdarbību vai kam ir pastāvīga adrese vai parastā dzīvesvieta ārpus Kopienas, pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur ir šīs personas saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta:

a) autortiesību, patentu, licenču, preču zīmju un līdzīgu tiesību nodošana un tiesību pāreja;

b) reklāmas pakalpojumi;

c) konsultantu, inženieru, konsultantu biroju, juristu, grāmatvežu pakalpojumi un citi līdzīgi pakalpojumi, kā arī datu apstrāde un informācijas sniegšana;

d) pienākumi pilnībā vai daļēji nenodarboties ar kādu uzņēmējdarbības veidu vai neīstenot tiesības, kas minētas šajā pantā;

- e) banku, finanšu un apdrošināšanas darījumi, tostarp pārāpdrošināšana, izņemot seifu nomu/īri;
- f) personāla nodrošinājums;
- g) kustama materiālā īpašuma iznomāšana, izņemot visu veidu transportlīdzekļus;
- h) piekļuves nodrošināšana dabasgāzes un elektroenerģijas sadales sistēmām, kā arī dabasgāzes un elektroenerģijas pārvades nodrošināšana caur tām un citu ar to tieši saistītu pakalpojumu nodrošināšana;
- i) telekomunikāciju pakalpojumi;
- j) radio un televīzijas apraides pakalpojumi;
- k) elektroniski sniegti pakalpojumi, jo īpaši II pielikumā minētie pakalpojumi.

Ja pakalpojuma sniedzējs un saņēmējs sazinās pa elektronisko pastu, tas vien nenozīmē, ka sniegtais pakalpojums ir elektronisks pakalpojums.

10. apakšiedaļa

Nodokļa dubultas uzlikšanas un nodokļa neuzlikšanas novēršana

59.a pants

Lai novērstu nodokļa dubultu uzlikšanu, nodokļa neuzlikšanu un konkurences traucējumus, attiecībā uz pakalpojumiem, kuru pakalpojumu sniegšanas vietu nosaka 44., 45., 56. un 59. pants, dalībvalstis var uzskatīt, ka:

- a) visu šādu pakalpojumu sniegšanas vieta, ja tā atrodas attiecīgās dalībvalsts teritorijā, atrodas ārpus Kopienas, ja šo pakalpojumu faktiskā lietošana vai izmantošana notiek ārpus Kopienas;
- b) visu šādu pakalpojumu sniegšanas vieta, ja tā atrodas ārpus Kopienas, atrodas attiecīgās dalībvalsts teritorijā, ja šo pakalpojumu faktiskā lietošana vai izmantošana notiek attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

Tomēr šo noteikumu nepiemēro elektroniski sniegtiem pakalpojumiem, ja tos sniedz personām, kuras nav nodokļa maksātājas un kuras neveic uzņēmējdarbību Kopienā.

59.b pants

Dalībvalstis 59.a panta b) apakšpunktu piemēro 59. panta pirmās daļas j) apakšpunktā minētajiem telekomunikāciju pakalpojumiem un radio un televīzijas apraides pakalpojumiem, ko personām, kuras nav nodokļa maksātājas un kuras veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī vai kurām tajā ir pastāvīga adrese vai parastā dzīvesvieta, sniedz nodokļa maksātājs, kura saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai pastāvīgā iestāde, no kuras sniedz pakalpojumus, ir ārpus Kopienas vai – ja šādas vietas vai pastāvīgas iestādes nav – kura pastāvīga adrese vai parastā dzīvesvieta ir ārpus Kopienas.”

- 2) Direktīvas 98. panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Samazinātas likmes nepiemēro elektroniski sniegtajiem pakalpojumiem.”

- 3) Direktīvas 170. panta ievadeikumu aizstāj ar šādu tekstu:

“Nodokļa maksātājiem, kuri Direktīvas 86/560/EEK (*) 1. panta, Direktīvas 2008/9/EK (**) 2. panta 1. punkta un 3. panta un šīs direktīvas 171. panta nozīmē neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā viņi iegādājas preces un saņem pakalpojumus vai veic preču importu, kam uzlikts PVN, ir tiesības uz nodokļa atmaksāšanu tiktāl, ciktāl preces vai pakalpojumus izmanto šādiem darījumiem:

(*) Padomes Trīspadsmitā direktīva 86/560/EEK (1986. gada 17. novembris) par dalībvalstu likumu saskaņošanu attiecībā uz aproģijuma nodokļiem – pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšana nodokļiem pakļautām personām, kas nav reģistrētas Kopienas teritorijā (OV L 326, 21.11.1986., 40. lpp.).

(**) Padomes Direktīva 2008/9/EK (2008. gada 12. februāris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Direktīvā 2006/112/EK paredzētajai pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā, bet veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī (OV L 44, 20.2.2008., 23. lpp.).”

- 4) Direktīvas 171. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Nodokļa maksātājiem, kuri neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā tie iegādājas preces un saņem pakalpojumus vai veic preču importu, kam uzlikts PVN, bet kuri veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, PVN atmaksā saskaņā ar Direktīvā 2008/9/EK paredzēto sīki izstrādāto īstenošanas kārtību.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Direktīvu 86/560/EEK nepiemēro:

- a) atmaksāšanai, ja PVN summa saskaņā ar atmaksas dalībvalsts noteikumiem PVN rēķinā ir iekļauta nepareizi;
- b) PVN rēķinā iekļautajām PVN summām par tādu preču piegādi, kas saskaņā ar 138. pantu vai 146. panta 1. punkta b) apakšpunktu ir atbrīvotas vai var tikt atbrīvotas no nodokļa.”

5) Iekļauj šādu 171.a pantu:

“171.a pants

Tā vietā, lai attiecībā uz preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu nodokļa maksātājam, par ko tam saskaņā ar 194. līdz 197. pantu vai 199. pantu ir jāmaksā nodoklis, piešķirtu PVN atmaksāšanu saskaņā ar Direktīvu 86/560/EEK vai 2008/9/EK, dalībvalstis saskaņā ar 168. panta procedūru var atļaut šā nodokļa atskaitīšanu. Esošos ierobežojumus saskaņā ar Direktīvas 86/560/EEK 2. panta 2. punktu un 4. panta 2. punktu var saglabāt.

Šim nolūkam dalībvalstis uz šo nodokļa maksātāju, kam jāmaksā nodoklis, var arī neattiecināt atmaksāšanas procedūru saskaņā ar Direktīvu 86/560/EEK vai Direktīvu 2008/9/EK.”

6) Direktīvas XI sadaļas 1. nodaļas 1. iedaļā pievieno šādu 192.a pantu:

“192.a pants

Lai piemērotu šo iedaļu, nodokļa maksātāju, kam ir pastāvīga iestāde tās dalībvalsts teritorijā, kurā nodoklis ir jāmaksā, uzskata par nodokļa maksātāju, kas neveic uzņēmējdarbību šajā dalībvalstī, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

- a) viņš šajā dalībvalstī veic preču piegādi vai sniedz pakalpojumus, par ko uzliek nodokli;
- b) preču piegādātāja vai pakalpojumu sniedzēja filiāle šajā dalībvalstī nepedalās minētajā preču piegādē vai pakalpojumu sniegšanā.”

7) Direktīvas 196. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“196. pants

PVN maksā ikviens nodokļa maksātājs vai juridiska persona, kura nav nodokļa maksātāja, bet kura ir identifi-

cēta PVN nolūkā, kam sniedz 44. pantā minētos pakalpojumus, ja pakalpojumus sniedz nodokļa maksātājs, kurš neveic uzņēmējdarbību šajā dalībvalstī.”

8) Direktīvas 214. pantu papildina ar šādiem punktiem:

- “d) ikviens nodokļa maksātājs, kas to attiecīgajā teritorijā saņem pakalpojumus, par ko tam saskaņā ar 196. pantu jāmaksā PVN;
- e) ikviens nodokļa maksātājs, kas to attiecīgajā teritorijā veic uzņēmējdarbību un sniedz pakalpojumus citas dalībvalsts teritorijā, par ko vienīgi pakalpojumu saņēmējam saskaņā ar 196. pantu jāmaksā PVN.”

9) Direktīvas 262. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“262. pants

Ikviens PVN nolūkā identificēts nodokļa maksātājs iesniedz kopsavilkuma paziņojumu ar šādu informāciju:

- a) PVN nolūkā identificēti pircēji, kuriem tas piegādājis preces atbilstīgi 138. panta 1. punktā un 2. punkta c) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem;
- b) PVN nolūkā identificētas personas, kurām tas piegādājis preces, kuras šim nodokļa maksātājam piegādātas, veicot preču iegādi Kopienas iekšienē, kā minēts 42. pantā;
- c) PVN nolūkā identificēti nodokļa maksātāji un juridiskas personas, kas nav nodokļa maksātājas, kuriem tas ir sniedzis pakalpojumus, izņemot tos pakalpojumus, kas ir atbrīvoti no PVN dalībvalstī, kur darījumam uzliek nodokli, un par ko pakalpojumu saņēmējam jāmaksā nodoklis saskaņā ar 196. pantu.”

10) Direktīvas 264. panta 1. punktu groza šādi:

- a) punkta a) un b) apakšpunktu aizstāj ar šādiem apakšpunktiem:

“a) nodokļa maksātāja PVN identifikācijas numurs, kas tam ir dalībvalstī, kurā iesniedz kopsavilkuma paziņojumu, un ar kuru tas veicis preču piegādes atbilstīgi 138. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem vai tādu pakalpojumu sniegšanu, kuriem uzliek nodokli, atbilstīgi 44. pantā paredzētajiem nosacījumiem;

b) preču pircēja vai pakalpojumu saņēmēja PVN identifikācijas numurs, kas tam ir dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā iesniedz kopsavilkuma paziņojumu, un ar kuru viņš saņēmis preces vai pakalpojumus;”;

b) punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“d) par katru preču pircēju vai pakalpojumu saņēmēju – nodokļa maksātāja veikto preču piegāžu kopējā vērtība un sniegto pakalpojumu kopējā vērtība;”.

11) Direktīvas 358. pantu groza šādi:

a) 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2) “elektroniski pakalpojumi” un “elektroniski sniegti pakalpojumi” ir pakalpojumi, kas minēti 59. panta pirmās daļas k) punktā;”;

b) 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4) “patēriņa dalībvalsts” ir tā dalībvalsts, attiecībā uz kuru uzskata, ka tajā notiek elektronisko pakalpojumu sniegšana saskaņā ar 58. pantu;”.

12) II pielikuma virsrakstu aizstāj ar šādu virsrakstu:

“58. PANTĀ UN 59. PANTA PIRMĀS DAĻAS K) PUNKTĀ MINĒTO ELEKTRONISKI SNIEGTO PAKALPOJUMU INDIKATĪVS SARAKSTS”.

3. pants

No 2011. gada 1. janvāra Direktīvas 2006/112/EK 53. un 54. pantu aizstāj ar šādiem pantiem:

“53. pants

To pakalpojumu sniegšanas vieta un to papildpakalpojumu sniegšanas vieta, kas saistīti ar biļešu iegādi kultūras, mākslas, sporta, zinātnes, izglītības, izklaides vai līdzīgiem pasākumiem, piemēram, gadatirgiem un izstādēm, un ko sniedz nodokļa maksātājam, ir vieta, kur faktiski notiek šie pasākumi.

54. pants

1. To pakalpojumu sniegšanas vieta un to papildpakalpojumu sniegšanas vieta, kas saistīti ar kultūras, mākslas, sporta, zinātnes, izglītības, izklaides vai līdzīgiem pasākumiem, piemēram, gadatirgu un izstāžu rīkošana, tostarp šādu pasākumu rīkotāju sniegto pakalpojumu vieta, un ko sniedz personai, kura nav nodokļa maksātāja, ir vieta, kur faktiski notiek šie pasākumi.

2. Šādu pakalpojumu sniegšanas vieta personām, kas nav nodokļa maksātājas, ir vieta, kur faktiski notiek šo pakalpojumu sniegšana:

a) palīgdarbības transportēšanas jomā, piemēram, iekraušana, izkraušana, kravu apstrāde un līdzīgas darbības;

b) kustama materiālā īpašuma novērtēšana un darbs ar to.”

4. pants

No 2013. gada 1. janvāra Direktīvas 2006/112/EK 56. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Transportlīdzekļa iznomāšanas vieta, kas nav īstermiņa iznomāšana, personai, kura nav nodokļa maksātāja, ir vieta, kur ir pakalpojuma saņēmēja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta.

Tomēr, ja izprieču ceļojumu kuģi iznomā uz laiku, kas nav īstermiņa iznomāšana, personai, kura nav nodokļa maksātāja, un šo kuģi ir reāli nodevis pakalpojuma saņēmēja rīcībā pakalpojuma sniedzējs, kurš šo pakalpojumu sniedz no savas uzņēmējdarbības vietas vai pastāvīgās iestādes, kas atrodas šajā vietā, iznomāšanas vieta ir šī minētā vieta.

3. Šā panta 1. un 2. punktā “īstermiņa” ir nepārtraukts transportlīdzekļa valdījums vai izmantošana ne ilgāk kā trīsdesmit dienu garumā un, ja tas attiecas uz kuģiem, ne ilgāk kā deviņdesmit dienu garumā.”

5. pants

No 2015. gada 1. janvāra Direktīvu 2006/112/EK groza šādi:

1) Direktīvas V sadaļas 3. nodaļas 3. iedaļas 8. apakšiedaļu aizstāj ar šādu:

“8. apakšiedaļa

Telekomunikāciju un apraides pakalpojumu, kā arī elektroniski sniegtu pakalpojumu sniegšana personām, kas nav nodokļa maksātājas

58. pants

Šādu personām, kas nav nodokļa maksātājas, sniegtu pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur ir šīs personas saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta, pastāvīga adrese vai parastā dzīvesvieta:

a) telekomunikāciju pakalpojumi;

- b) radio un televīzijas apraides pakalpojumi;
- c) elektroniski sniegti pakalpojumi, jo īpaši II pielikumā minētie pakalpojumi.
- Ja pakalpojuma sniedzējs un pakalpojuma saņēmējs sazinās pa elektronisko pastu, tas vien nenozīmē, ka sniegtais pakalpojums ir elektroniski sniegts pakalpojums.”
- 2) Direktīvas 59. panta pirmās daļas i), j) un k) apakšpunktu un otro daļu svīturo.
- 3) Direktīvas 59.a pantu aizstāj ar šādu pantu:
- “59.a pants
- Lai novērstu nodokļa dubultu uzlikšanu, nodokļa neuzlikšanu un konkurences izkropļojumu, dalībvalstis attiecībā uz pakalpojumiem, kuru sniegšanas vietu nosaka 44., 45., 56., 58. un 59. pantā, var:
- a) uzskatīt šādu pakalpojumu sniegšanas vietu, kas atrodas to teritorijā, par pakalpojumu sniegšanas vietu ārpus Kopienas, ja pakalpojumus faktiski lieto un izmanto ārpus Kopienas;
- b) uzskatīt šādu pakalpojumu sniegšanas vietu, kas atrodas ārpus Kopienas, par pakalpojumu sniegšanas vietu to teritorijā, ja pakalpojumus faktiski lieto un izmanto to teritorijā.”
- 4) Direktīvas 59.b pantu svīturo.
- 5) Direktīvas 204. panta 1. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:
- “Tomēr dalībvalstis nevar šā punkta otrajā daļā paredzēto izvēles iespēju piemērot nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, kā definēts 358.a panta 1. punktā, un kas ir izvēlējis piemērot īpašo režīmu telekomunikāciju, radio un televīzijas apraides vai elektroniski sniegtiem pakalpojumiem.”
- 6) Direktīvas XII sadaļas 6. nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:
- “Īpaši režīmi nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgā dalībvalstī un kas sniedz telekomunikāciju, apraides vai elektroniskus pakalpojumus personām, kuras nav nodokļa maksātājas”.
- 7) Direktīvas 357. pantu svīturo.
- 8) Direktīvas 358. pantu aizstāj ar šādu pantu:
- “358. pants
- Neskarot citus noteikumus Kopienas tiesību aktos, šajā nodaļā piemēro šādas definīcijas:
- 1) “telekomunikāciju pakalpojumi” un “radio un televīzijas apraides pakalpojumi” ir 58. panta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētie pakalpojumi;
- 2) “elektroniski pakalpojumi” un “elektroniski sniegti pakalpojumi” ir 58. panta pirmās daļas c) apakšpunktā minētie pakalpojumi;
- 3) “patēriņa dalībvalsts” ir tā dalībvalsts, attiecībā uz kuru uzskata, ka tajā notiek telekomunikāciju, apraides vai elektronisko pakalpojumu sniegšana atbilstīgi 58. pantam;
- 4) “PVN deklarācija” ir ziņojums, kurā iekļauta informācija, kas nepieciešama, lai noteiktu katrā dalībvalstī maksājamā PVN summu.”
- 9) Direktīvas XII sadaļas 6. nodaļas 2. iedaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:
- “Īpašs režīms telekomunikāciju, radio un televīzijas apraides vai elektroniskiem pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātāji, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā”.
- 10) Direktīvas XII sadaļas 6. nodaļas 2. iedaļā pievieno šādu pantu:
- “358.a pants
- Neskarot citus Kopienas noteikumus, šajā iedaļā piemēro šādas definīcijas:

1) "nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā" ir nodokļa maksātājs, kuram Kopienā nav saimnieciskās darbības pastāvīgas vietas un pastāvīgas iestādes un kuram nav cita pienākuma būt identificētam PVN nolūkā;

2) "identifikācijas dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurai nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, izvēlas paziņot, kad tas saskaņā ar šīs iedaļas noteikumiem Kopienas teritorijā sāk darboties kā nodokļa maksātājs."

11) Direktīvas 359. līdz 365. pantu aizstāj ar šādiem pantiem:

"359. pants

Dalībvalstis atļauj izmantot šo īpašo režīmu jebkuram nodokļa maksātājam, kurš neveic uzņēmējdarbību Kopienā un kurš sniedz telekomunikāciju, radio un televīzijas apraides vai elektroniskus pakalpojumus personai, kas nav nodokļa maksātāja un kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī vai kam tajā ir pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta. Šo režīmu piemēro visiem šādiem Kopienā sniegtajiem pakalpojumiem.

360. pants

Nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, paziņo identifikācijas dalībvalstij, kad tas sāk savu darbību kā nodokļa maksātājs, kā arī to, kad tas šo darbību izbeidz vai maina tā, ka tas vairs neatbilst attiecīgajiem nosacījumiem, lai varētu izmantot šo īpašo režīmu. Šo informāciju viņš paziņo elektroniski.

361. pants

1. Informācijā, kuru nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, paziņo identifikācijas dalībvalstij, sākot savu darbību kā nodokļa maksātājs, ir šādi identifikācijas dati:

- a) vārds vai nosaukums;
- b) pasta adrese;
- c) elektroniskās adreses, ietverot tīmekļa vietnes;
- d) attiecīgās valsts nodokļa maksātāja reģistrācijas numurs, ja tāds ir;
- e) apliecinājums, ka persona nav Kopienā identificēta PVN nolūkā.

2. Nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, identifikācijas dalībvalstij paziņo par jebkādam izmaiņām sniegtajā informācijā.

362. pants

Identifikācijas dalībvalsts nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, piešķir individuālu PVN identifikācijas numuru un paziņo to viņam elektroniski. Pamatojoties uz identifikācijas nolūka sniegtajiem datiem, patērētāja dalībvalstis var izmantot savas identifikācijas sistēmas.

363. pants

Turpmāk norādītajos gadījumos identifikācijas dalībvalsts svītros nodokļa maksātāju no identifikācijas reģistra:

- a) ja viņš paziņo šai dalībvalstij, ka vairs nesniedz telekomunikāciju, apraides vai elektroniskus pakalpojumus;
- b) ja kādas citas pazīmes liek uzskatīt, ka viņa darbība, par kuru uzliek nodokli, ir beigusies;
- c) ja viņš vairs neatbilst nosacījumiem, kas nepieciešami šā īpašā režīma izmantošanai;
- d) ja viņš pastāvīgi neievēro noteikumus attiecībā uz šo īpašo režīmu.

364. pants

Nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, elektroniski iesniedz identifikācijas dalībvalstij pievienotās vērtības nodokļa deklarāciju par katru kalendārā gada ceturksni neatkarīgi no tā, vai tas ir vai nav sniedzis telekomunikāciju, apraides vai elektroniskus pakalpojumus. Deklarāciju iesniedz 20 dienās pēc tā taksācijas perioda beigām, uz kuru attiecas deklarācija.

365. pants

PVN deklarācijā norāda identifikācijas numuru un – attiecībā uz katru patērētāja dalībvalsti, kur maksājams PVN, – taksācijas periodā sniegto telekomunikāciju, radio un televīzijas apraides un elektronisko pakalpojumu kopējo vērtību bez PVN, kā arī kopējo attiecīgā PVN summu atbilstoši katrai PVN likmei. Deklarācijā norāda arī piemērojamās PVN likmes un maksājamā PVN kopējo summu."

12) Direktīvas 366. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. PVN deklarāciju sagatavo *euro* valūtā.

Dalībvalstis, kuras nav pieņēmušas *euro*, var noteikt, ka PVN deklarāciju sagatavo šo valstu valūtā. Ja piegādes veiktas citās valūtās, nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, aizpildot PVN deklarāciju, izmanto valūtas maiņas kursu, kas bija spēkā taksācijas perioda pēdējā dienā.”

13) Direktīvas 367. un 368. pantu aizstāj ar šādiem pantiem:

“367. pants

Nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, maksā PVN, norādot uz attiecīgo PVN deklarāciju, PVN deklarācijas iesniegšanas laikā vai vēlākais – beidzoties termiņam, kura laikā deklarācija jāiesniedz.

Maksājumu veic identifikācijas dalībvalsts noteiktā bankas kontā, kurš denominēts *euro*. Dalībvalstis, kas nav pieņēmušas *euro*, var prasīt, lai maksājumu veic bankas kontā, kas denominēts attiecīgās valsts valūtā.

368. pants

Nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā un kurš izmanto šo īpašo režīmu, nevar atskaitīt PVN saskaņā ar 168. pantu. Neskarot Direktīvas 86/560/EEK 1. panta 1. punktu, šādam nodokļa maksātājam atmaksāšanu veic saskaņā ar minēto direktīvu. Direktīvas 86/560/EEK 2. panta 2. un 3. punktu, kā arī 4. panta 2. punktu nepiemēro atmaksāšanai, kas saistīta ar telekomunikāciju, radio un televīzijas apraides vai elektroniskiem pakalpojumiem, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms.”

14) Direktīvas 369. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, veic uzskaiti par darījumiem, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms. Šī uzskaitē ir pietiekami detalizēta, lai patērētājam dalībvalsts nodokļu administrācija varētu pārbaudīt, vai PVN deklarācija ir pareiza.”

15) Direktīvas XII sadaļas 6. nodaļai pievieno šādu 3. iedaļu:

“3. iedaļa

Īpašs režīms telekomunikāciju, radio un televīzijas apraides vai elektroniskiem pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā, bet to neveic patērētājam dalībvalstī

369.a pants

Neskarot citus noteikumus Kopienas tiesību aktos, šajā iedaļā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību patērētājam dalībvalstī” ir nodokļa maksātājs, kuram Kopienā ir saimnieciskās darbības pastāvīga vieta vai pastāvīga iestāde, bet kuram patērētājam dalībvalsts teritorijā nav saimnieciskās darbības pastāvīgas vietas un pastāvīgas iestādes;
- 2) “identifikācijas dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurā nodokļa maksātājs veic uzņēmējdarbību, vai, ja tas veic uzņēmējdarbību ārpus Kopienas, tad dalībvalsts, kurā tam ir pastāvīga iestāde.

Ja nodokļa maksātājs neveic uzņēmējdarbību Kopienā, bet viņam tur ir vairākas iestādes, tad identifikācijas dalībvalsts ir dalībvalsts, kurā atrodas pastāvīga iestāde un kuru nodokļa maksātājs ir norādījis kā dalībvalsti, kurā viņš izmanto īpašo režīmu. Šis lēmums nodokļa maksātājam uzliek saistības attiecīgajā kalendārajā gadā un uz diviem nākamajiem gadiem.

369.b pants

Dalībvalstis atļauj izmantot šo īpašo režīmu jebkuram nodokļa maksātājam, kurš neveic uzņēmējdarbību patērētājam dalībvalstī un kurš sniedz telekomunikāciju, radio un televīzijas apraides vai elektroniskus pakalpojumus personai, kas nav nodokļa maksātāja un kas veic uzņēmējdarbību tajā dalībvalstī vai kam tajā ir pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta. Šo režīmu piemēro visiem šiem Kopienā sniegtajiem pakalpojumiem.

369.c pants

Nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību patērētājam dalībvalstī, jāpaziņo identifikācijas dalībvalstij, kad tas sāk vai beidz savu darbību kā nodokļa maksātājs, kā arī par attiecīgām izmaiņām, kuru rezultātā darbība vairs neatbilst attiecīgajiem nosacījumiem, lai varētu izmantot šo īpašo režīmu. Šo informāciju viņš paziņo elektroniski.

369.d pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, attiecībā uz darījumiem, kuriem, pamatojoties uz šo režīmu, uzliek nodokli, PVN nolūkā ir identificēts tikai identifikācijas dalībvalstī. Šim nolūkam dalībvalsts izmanto individuālo PVN identifikācijas numuru, kas jau ir piešķirts nodokļa maksātājam saistībā ar tā pienākumiem atbilstīgi iekšējai sistēmai.

Pamatojoties uz identifikācijai izmantoto informāciju, patēriņa dalībvalstis var uzturēt pašas savas identifikācijas sistēmas.

369.e pants

Identifikācijas dalībvalsts izslēdz nodokļa maksātāju, kas neveic uzņēmējdarbību patēriņa dalībvalstī, no īpašā režīma visos šādos gadījumos:

- a) ja viņš paziņo, ka vairs nesniedz telekomunikāciju, radio un televīzijas apraides vai elektroniskus pakalpojumus;
- b) ja kādas citas pazīmes liek uzskatīt, ka viņa darbība, par kuru uzliek nodokli un uz kuru attiecas šis īpašais režīms, ir beigusies;
- c) ja viņš vairs neatbilst nosacījumiem, kas nepieciešami šā īpašā režīma izmantošanai;
- d) ja viņš pastāvīgi neievēro noteikumus attiecībā uz šo īpašo režīmu.

369.f pants

Nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību patēriņa dalībvalstī, elektroniski iesniedz identifikācijas dalībvalstij PVN deklarāciju par katru kalendārā gada ceturksni neatkarīgi no tā, vai tas ir vai nav sniedzis telekomunikāciju, radio un televīzijas apraides vai elektroniskus pakalpojumus. Deklarāciju iesniedz 20 dienu laikā pēc tā taksācijas perioda beigām, uz kuru attiecas deklarācija.

369.g pants

PVN deklarācijā norāda identifikācijas numuru, kas minēts 369.d pantā, un – attiecībā uz katru patēriņa dalībvalsti, kur maksājams PVN, – taksācijas periodā sniegto telekomunikāciju, radio un televīzijas apraides vai elektronisku pakalpojumu kopējo vērtību bez PVN, kā arī kopējo attiecīgā PVN summu atbilstoši PVN likmēm. Deklarācijā norāda arī piemērojamās PVN likmes un maksājamā PVN kopējo summu.

Ja nodokļa maksātājam ir viena vai vairākas pastāvīgas iestādes dalībvalstī, kas nav identifikācijas dalībvalsts, no kuras sniedz pakalpojumus, PVN deklarācijā – papildus pirmajā daļā minētajai informācijai – iekļauj informāciju par sniegto telekomunikāciju, radio un televīzijas apraides vai elektronisku pakalpojumu kopējo vērtību, uz ko attiecas šis īpašais režīms; šo informāciju līdz ar individuālo PVN identifikācijas numuru vai nodokļa maksātāja reģistrācijas numuru norāda attiecībā uz katru dalībvalsti, kurā nodokļa maksātājam ir pastāvīga iestāde, un sadala pa patēriņa dalībvalstīm.

369.h pants

1. PVN deklarāciju sagatavo *euro* valūtā.

Dalībvalstis, kuras nav pieņēmušas *euro*, var noteikt, ka PVN deklarāciju sagatavo šo valstu valūtā. Ja pakalpojumu sniegšana veikta citās valūtās, nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību patēriņa dalībvalstī, aizpildot PVN deklarāciju, izmanto valūtas maiņas kursu, kas bija spēkā taksācijas perioda pēdējā dienā.

2. Konvertāciju veic, piemērojot valūtas maiņas kursus, kurus Eiropas Centrālā banka publicējusi attiecīgajai dienai vai, ja attiecīgajai dienai nav šādas publikācijas, tad nākamajai publikācijas dienai.

369.i pants

Nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību patēriņa dalībvalstī, maksā PVN, norādot uz attiecīgo PVN deklarāciju, PVN deklarācijas iesniegšanas laikā vai vēlākais – beidzoties termiņam, kura laikā deklarācija jāiesniedz.

Maksājumu veic identifikācijas dalībvalsts noteiktā bankas kontā, kurš denominēts *euro*. Dalībvalstis, kas nav pieņēmušas *euro*, var prasīt, lai maksājumu veic bankas kontā, kas denominēts attiecīgās valsts valūtā.

369.j pants

Nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību patēriņa dalībvalstī un kas izmanto šo īpašo režīmu, attiecībā uz viņa darbību, kurai uzliek nodokli un uz kuru attiecas šis režīms, nevar atskaitīt PVN saskaņā ar 168. pantu. Neskarot Direktīvas 2008/9/EK 2. panta 1. punktu un 3. pantu, šādam nodokļa maksātājam piemēro nodokļa atmaksāšanu saskaņā ar minēto direktīvu.

Ja nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību patērīna dalībvalstī un kas izmanto šo īpašo režīmu, patērīna dalībvalstī veic arī darbības, uz kurām neattiecas īpašais režīms un saistībā ar kurām viņam ir jābūt identificētam PVN nolūkā, tad šim nodokļa maksātājam PVN deklarācijā, kas jāiesniedz saskaņā ar 250. pantu, ir jāatskaita PVN attiecībā uz darbībām, kurām uzliek nodokli un uz kurām attiecas šis režīms.

369.k pants

1. Nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību patērīna dalībvalstī, veic darījumu uzskaiti, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms. Šai uzskaiti jābūt pietiekami detalizētai, lai patērīna dalībvalsts nodokļu administrācija varētu pārbaudīt, vai PVN deklarācija ir pareiza.

2. Šā panta 1. punktā minēto uzskaiti pēc pieprasījuma elektroniski dara pieejamu patērīna dalībvalstij un identifikācijas dalībvalstij.

Uzskaiti glabā desmit gadus pēc tā gada 31. decembra, kad darījums veikts.”

16) Direktīvas II pielikuma virsrakstu aizstāj ar šādu:

“58. PANTA PIRMĀS DAĻAS C) PUNKTĀ MINĒTO ELEKTRONISKI SNIEGTO PAKALPOJUMU INDIKĀTĪVS SARAKSTS”.

6. pants

Komisija līdz 2014. gada 31. decembrim iesniedz ziņojumu par to, vai ir iespējams efektīvi piemērot 5. pantā paredzēto noteikumu par telekomunikāciju, radio un televīzijas apraides, kā arī

elektronisko pakalpojumu sniegšanu personām, kas nav nodokļa maksātājas, un par to, vai šis noteikums vēl aizvien atbilst tā laika vispārējai politikai par pakalpojumu sniegšanas vietu.

7. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai attiecīgi paredzētos datumos nodrošinātu atbilstību šīs direktīvas 1. līdz 5. pantam.

Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju. Kad dalībvalstis pieņem šos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis Komisijai dara zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

8. pants

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

9. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2008. gada 12. februārī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
A. BAJUK

PADOMES DIREKTĪVA 2008/9/EK

(2008. gada 12. februāris),

ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Direktīvā 2006/112/EK paredzētajai pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā, bet veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 93. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Gan dalībvalstu administratīvajām iestādēm, gan uzņēmējdarbībām ir radušās būtiskas problēmas sakarā ar īstenošanas noteikumiem, kas paredzēti Padomes Direktīvā 79/1072/EEK (1979. gada 6. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem – kārtība pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļa maksātājiem, kas nav reģistrēti attiecīgajā valstī ⁽³⁾.
- (2) Minētās direktīvas noteikumos būtu jāizdara grozījumi attiecībā uz laikposmu, kurā uzņēmumi tiek informēti par lēmumiem attiecībā uz atmaksas pieteikumiem. Tāpat būtu jāparedz, ka arī uzņēmumiem jāsniedz atbildes noteiktā laikposmā. Turklāt procedūru vajadzētu vienkāršot un modernizēt, izmantojot modernas tehnoloģijas.
- (3) Ar jauno procedūru būtu jānostiprina uzņēmumu stāvoklis, jo dalībvalstu pienākums būs maksāt procentus, ja atmaksāšana tiks veikta novēloti. Tiks stiprinātas arī uzņēmumu apelācijas tiesības.
- (4) Skaidrības un labākas teksta uztveres labad šajā direktīvā būtu jāietver noteikums par Direktīvas 79/1072/EEK piemērošanu, kas līdz šim bija iekļauts Padomes Direktīvā 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽⁴⁾.

(5) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās rīcības mēroga dēļ šos mērķus labāk var sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

(6) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽⁵⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt savas tabulas, kas pēc iespējas precīzāk atspoguļotu atbilstību starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas.

(7) Skaidrības labad Direktīva 79/1072/EEK tādēļ būtu jāatceļ, ievērojot nepieciešamos pārejas pasākumus saistībā ar atmaksas pieteikumiem, kas iesniegti pirms 2010. gada 1. janvāra,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šajā direktīvā paredzēti sīki izstrādāti noteikumi pievienotās vērtības nodokļa (PVN) atmaksāšanai, kā paredzēts Direktīvas 2006/112/EK 170. pantā, tiem nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību atmaksas dalībvalstī un kas atbilst 3. panta nosacījumiem.

2. pants

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību atmaksas dalībvalstī" ir jebkurš nodokļa maksātājs Direktīvas 2006/112/EK 9. panta 1. punkta izpratnē, kas neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kas nodokli atmaksā, bet citas dalībvalsts teritorijā;

⁽¹⁾ OV C 285 E, 22.11.2006., 122. lpp.

⁽²⁾ OV C 28, 3.2.2006., 86. lpp.

⁽³⁾ OV L 331, 27.12.1979., 11. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/98/EK (OV L 363, 20.12.2006., 129. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2007/75/EK (OV L 346, 29.12.2007., 13. lpp.).

⁽⁵⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

- 2) "atmaksas dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību atmaksas dalībvalstī, ir aprēķināts PVN attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, ko šajā dalībvalstī viņam piegādājis vai sniedzis cits nodokļa maksātājs, vai attiecībā uz preču importu šajā dalībvalstī;
- 3) "atmaksas periods" ir 16. pantā noteiktais periods, par kuru tiek pieprasīta PVN atmaksa;
- 4) "atmaksas pieteikums" ir pieteikums, lai atmaksātu PVN, kas nodokļa maksātājam, kurš neveic uzņēmējdarbību atmaksas dalībvalstī, aprēķināts attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, ko šajā dalībvalstī viņam piegādājis vai sniedzis cits nodokļa maksātājs, vai attiecībā uz preču importu šajā dalībvalstī;
- 5) "pieteikuma iesniedzējs" ir nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību atmaksas dalībvalstī un kas iesniedz atmaksas pieteikumu.

3. pants

Šo direktīvu piemēro visiem nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību atmaksas dalībvalstī un kas atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) ja atmaksas periodā nodokļa maksātājam atmaksas dalībvalstī nav bijusi ne saimnieciskās darbības mītnesvieta vai pastāvīga iestāde, no kuras veikti saimnieciski darījumi, ne arī dzīvesvieta vai pastāvīgās uzturēšanās vieta gadījumā, ja nav darbības mītnesvietas vai pastāvīgas iestādes šajā dalībvalstī;
- b) ja atmaksas periodā nodokļa maksātājs nav piegādājis nekādas preces vai sniedzis pakalpojumus, kas varētu tikt uzskatīti par piegādātiem vai sniegtiem atmaksas dalībvalstī, izņemot šādus darījumus:
- i) transporta pakalpojumu sniegšana un ar tiem saistītā palīgdarbība, par ko saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 144., 146., 148., 149., 151., 153., 159. vai 160. pantu nav jāmaksā PVN;
- ii) preču piegāde un pakalpojumu sniegšana personām, kam PVN jāmaksā saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 194. līdz 197. pantu un 199. pantu.

4. pants

Direktīvu nepiemēro:

- a) PVN summām, kas saskaņā ar atmaksas dalībvalsts noteikumiem PVN rēķinā ir iekļautas nepareizi;

- b) PVN summām, kas ir iekļautas PVN rēķinā par tādu preču piegādi, kuras saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 138. pantu vai 146. panta 1. punkta b) apakšpunktu ir atbrīvotas vai var tikt atbrīvotas no PVN.

5. pants

Katra dalībvalsts jebkuram nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību atmaksas dalībvalstī, atmaksā PVN, kas aprēķināts attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kurus tam piegādājis vai sniedzis cits nodokļa maksātājs šajā dalībvalstī, vai attiecībā uz preču importu šajā dalībvalstī, ciktāl šīs preces vai pakalpojumi izmantoti šādiem darījumiem:

- a) darījumiem, kas minēti Direktīvas 2006/112/EK 169. panta a) un b) punktā;
- b) darījumiem, kuru saņēmējiem PVN jāmaksā saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 194. līdz 197. pantu un 199. pantu, atbilstīgi tam, kā tos piemēro atmaksas dalībvalstī.

Neskarot 6. pantu, šajā direktīvā priekšnodokļa atmaksāšanas tiesības nosaka saskaņā ar Direktīvu 2006/112/EK, kā to piemēro atmaksas dalībvalstī.

6. pants

Lai nodokļa maksātājs atbilstu atmaksāšanas priekšnosacījumiem atmaksas dalībvalstī, nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību atmaksas dalībvalstī, jāveic darījumi, kas dod atskaitīšanas tiesības dalībvalstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību.

Ja nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību atmaksas dalībvalstī, veic dalībvalstī, kurā viņš veic uzņēmējdarbību, gan darījumus, kas dod viņam tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu, gan arī darījumus, par kuriem šajā dalībvalstī neparedz šādas tiesības, tad atmaksas dalībvalsts no PVN summas, kas aprēķināta saskaņā ar 5. pantu, var atmaksāt tikai to PVN daļu, kas saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 173. panta piemērošanu dalībvalstī, kurā viņš veic uzņēmējdarbību, ir attiecināma uz pirmajiem minētajiem darījumiem.

7. pants

Lai atmaksas dalībvalstī iegūtu PVN atmaksu, nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību atmaksas dalībvalstī, adresē elektronisku atmaksas pieteikumu minētajai dalībvalstij un iesniedz to dalībvalstij, kurā viņš veic uzņēmējdarbību, izmantojot elektronisku portālu, ko izveidojusi šī dalībvalsts.

8. pants

1. Atmaksas pieteikumā ietver šādu informāciju:
- pieteikuma iesniedzēja vārds un pilna adrese;
 - adrese saziņai elektroniskā veidā;
 - tās pieteikuma iesniedzēja uzņēmējdarbības apraksts, kurai iegādātas preces un saņemti pakalpojumi;
 - atmaksas periods, uz ko pieteikums attiecas;
 - pieteikuma iesniedzēja paziņojums, ka atmaksas periodā tas nav piegādājis nekādas preces vai sniedzis nekādus pakalpojumus, kas varētu tikt uzskatīti par piegādēm vai sniegtiem atmaksas dalībvalstī, izņemot darījumus, kas minēti 3. panta b) punkta i) un ii) apakšpunktā;
 - pieteikuma iesniedzēja PVN maksātāja identifikācijas numurs vai nodokļa maksātāja reģistrācijas numurs;
 - ziņas par bankas kontu (tostarp IBAN un BIC kods).
2. Papildus 1. punktā noteiktajai informācijai atmaksas pieteikumā katrai dalībvalstij un par katru PVN rēķinu vai katru importēšanas dokumentu jānorāda šādi dati:
- preču piegādātāja vai pakalpojumu sniedzēja nosaukums un pilnīga adrese;
 - izņemot importa gadījumu, preču piegādātāja vai pakalpojumu sniedzēja PVN maksātāja identifikācijas numurs vai nodokļa maksātāja reģistrācijas numurs, ko piešķirusi atmaksas dalībvalsts saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 239. un 240. pantu;
 - izņemot importa gadījumu, atmaksas dalībvalsts apzīmējums saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 215. pantu;
 - PVN rēķina vai importēšanas dokumenta datums un numurs;
 - summa, kurai uzliek nodokli, un PVN summa, izteikta atmaksas dalībvalsts valūtā;
 - atskaitāmā PVN summa, kas aprēķināta saskaņā ar 5. pantu un 6. panta otro daļu un izteikta atmaksas dalībvalsts valūtā;

g) attiecīgā gadījumā – atskaitāmā PVN daļa, ko aprēķina saskaņā ar 6. pantu, izteikta procentos;

h) iegādāto preču un saņemto pakalpojumu veids, kas aprakstīts, izmantojot 9. pantā uzskaitītos kodus.

9. pants

1. Atmaksas pieteikumā iegādāto preču un saņemto pakalpojumu veidu atšifrē ar šādiem kodiem:

- = degviela;
- = transportlīdzekļu noma;
- = izdevumi saistībā ar transportlīdzekļiem (tādas preces un pakalpojumi, kas nav minēti 1. un 2. punktā);
- = ceļa nodevas un ceļa lietošanas maksa;
- = ceļošanas izdevumi, piemēram, braukšanas maksa takso-metrā, braukšanas maksa sabiedriskajā transportā;
- = izmitināšanas pakalpojumi;
- = pārtika, dzērieni un restorānu pakalpojumi;
- = ieejas biļetes gadatirgos un izstādēs;
- = izdevumi par luksusprečēm, atrakcijām un izklaidi;
- = citi.

Ja izmanto 10. kodu, ir jānorāda piegādāto preču un sniegto pakalpojumu veids.

2. Atmaksas dalībvalsts var pieprasīt, lai pieteikuma iesniedzējs sniedz papildu elektronisku kodētu informāciju attiecībā uz katru 1. punktā minēto kodu, ciktāl šāda informācija ir vajadzīga sakarā ar jebkādiem ierobežojumiem attiecībā uz atskaitīšanas tiesībām saskaņā ar Direktīvu 2006/112/EK, kā to piemēro atmaksas dalībvalstī vai attiecībā uz atbilstīgas atkāpes piemērošanu, ko piešķir atmaksas dalībvalstij saskaņā ar minētās direktīvas 395. vai 396. pantu.

10. pants

Ja PVN rēķinā vai importēšanas dokumentā norādītā summa, kurai uzliek nodokli, ir EUR 1 000 vai lielāka vai līdzvērtīga summa attiecīgās valsts valūtā, atmaksas dalībvalsts, neskarot informācijas pieprasījumus saskaņā ar 20. pantu, var pieprasīt, lai pieteikuma iesniedzējs kopā ar atmaksas pieteikumu elektroniski iesniegtu elektronisku PVN rēķina vai importēšanas dokumenta kopiju. Ja PVN rēķins attiecas uz degvielu, šī noteiktā robežvērtība ir EUR 250 vai līdzvērtīga summa attiecīgās valsts valūtā.

11. pants

Atmaksas dalībvalsts var prasīt, lai pieteikuma iesniedzējs pievieno savas uzņēmējdarbības aprakstu, izmantojot saskaņotos kodus, kas noteikti saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1798/2003 ⁽¹⁾ 34.a panta 3. punkta otro daļu.

12. pants

Atmaksas dalībvalsts var norādīt, kādā valodā vai kādās valodās pieteikuma iesniedzējam jānorāda atmaksas pieteikumā iekļautā informācija vai cita papildinformācija.

13. pants

Ja pēc pieteikuma iesniegšanas atskaitāmā priekšnodokļa daļā tiek veiktas korekcijas saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 175. pantu, tad pieteikuma iesniedzējs izlabo pieprasīto vai jau atmaksāto summu.

Labojums izdarāms atmaksas pieteikumā tā kalendārā gada laikā, kas seko attiecīgajam atmaksas periodam, vai – gadījumā, ja pieteikuma iesniedzējs šajā kalendārā gadā neiesniedz atmaksas pieteikumu, – iesniedzot atsevišķu deklarāciju, izmantojot elektronisku portālu, ko ierīkojusi dalībvalsts, kurā viņš veic uzņēmējdarbību.

14. pants

1. Atmaksas pieteikums attiecas uz:

a) preču iegādi vai pakalpojumiem, par ko atmaksas periodā izrakstīts PVN rēķins, ja PVN ir kļuvis iekasējams pirms PVN rēķina izrakstīšanas vai izrakstīšanas laikā, vai attiecībā uz kuru PVN ir kļuvis iekasējams atmaksas periodā, ja PVN rēķins par preču iegādi vai pakalpojumiem ir izrakstīts pirms tam, kad PVN ir kļuvis iekasējams;

b) preču importu, kas veikts atmaksas periodā.

2. Papildus darījumiem, kas minēti 1. punktā, atmaksas pieteikums var attiekties arī uz PVN rēķiniem vai importēšanas dokumentiem, kas nav iekļauti iepriekšējos atmaksas pieteikumos,

ja tas attiecas uz darījumiem, kas veikti attiecīgajā kalendārā gadā.

15. pants

1. Atmaksas pieteikumu iesniedz dalībvalstij, kurā veic uzņēmējdarbību, vēlākais līdz tā kalendārā gada, kas seko atmaksas periodam, 30. septembrim. Atmaksas pieteikumu par iesniegtu uzskata tikai tad, ja pieteikuma iesniedzējs ir norādījis visu 8., 9. un 11. pantā pieprasīto informāciju.

2. Dalībvalsts, kurā veic uzņēmējdarbību, pieteikuma iesniedzējam bez kavēšanās elektroniski nosūta apstiprinājumu, ka pieteikums saņemts.

16. pants

Atmaksas periods nav ilgāks par vienu kalendāro gadu, un tas nav īsāks par trim kalendārajiem mēnešiem. Tomēr atmaksas pieteikumi var attiekties uz periodu, kas ir īsāks par trim mēnešiem, ja šis periods ir kalendārā gada atlikušais laiks.

17. pants

Ja atmaksas pieteikums attiecas uz laikposmu, kas ir īsāks par vienu kalendāro gadu, bet nav īsāks par trim mēnešiem, pieprasītā atmaksājāmā PVN summa nedrīkst būt mazāka par EUR 400 vai par līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā.

Ja atmaksas pieteikums attiecas uz atmaksas periodu, kas ir viens kalendārais gads vai kalendārā gada atlikušā daļa, pieprasītā atmaksājāmā PVN summa nevar būt mazāka par EUR 50 vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā.

18. pants

1. Dalībvalsts, kurā pieteikuma iesniedzējs veic uzņēmējdarbību, nepārsūta pieteikumu atmaksas dalībvalstij gadījumā, ja pieteikuma iesniedzējs dalībvalstī, kurā viņš veic uzņēmējdarbību, atmaksas periodā:

a) nav PVN maksātājs;

b) piegādā tikai tādas preces vai sniedz tikai tādas pakalpojumus, kuri ir atbrīvoti no PVN bez iepriekšējā stadijā samaksātā PVN atskaitīšanas tiesībām saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 132., 135., 136., 371. pantu, 374. līdz 377. pantu, 378. panta 2. punkta a) apakšpunktu, 379. panta 2. punktu vai 380. līdz 390. pantu vai identiskiem noteikumiem par atbrīvojumu saskaņā ar 2005. gada Pievienošanās aktu;

c) uz viņu attiecas Direktīvas 2006/112/EK 284., 285., 286. un 287. pantā noteiktie atbrīvojumi no PVN mazajiem uzņēmumiem;

⁽¹⁾ OV L 264, 15.10.2003., 1. lpp.

d) uz viņu attiecas Direktīvas 2006/112/EK 296. līdz 305. pantā noteiktais vienotās likmes režīms lauksaimniekiem.

2. Dalībvalsts, kurā veic uzņēmējdarbību, elektroniski informē pieteikuma iesniedzēju par lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 1. punktu.

19. pants

1. Atmaksas dalībvalsts bez kavēšanās elektroniskā veidā paziņo pieteikuma iesniedzējam datumu, kurā pieteikums saņemts.

2. Atmaksas dalībvalsts par savu lēmumu apstiprināt vai noraidīt atmaksas pieteikumu paziņo pieteikuma iesniedzējam četru mēnešu laikā pēc pieteikuma saņemšanas minētajā dalībvalstī.

20. pants

1. Ja atmaksas dalībvalsts uzskata, ka tās rīcībā nav visa atbilstīgā informācija, lai pieņemtu lēmumu par pilnīgu vai daļēju atmaksāšanu, tā četru mēnešu laikposmā, kas minēts 19. panta 2. punktā, var it īpaši no pieteikuma iesniedzēja vai no dalībvalsts, kurā veic uzņēmējdarbību, kompetentajām iestādēm pieprasīt papildinformāciju elektroniskā veidā. Ja papildinformāciju pieprasa personai, kas nav pieteikuma iesniedzējs vai dalībvalsts kompetentā iestāde, pieprasījumu nosūta elektroniski tikai gadījumā, ja pieprasījuma saņēmējam ir piekļuve šādiem līdzekļiem.

Vajadzības gadījumā atmaksas dalībvalsts var pieprasīt citu papildinformāciju.

Atmaksas dalībvalsts informācijā, ko pieprasa saskaņā ar 1. punktu, ietver attiecīgā PVN rēķina vai importēšanas dokumenta oriģinālu vai kopiju, ja atmaksas dalībvalstij ir pamatotas šaubas par konkrēta pieteikuma pamatotību. Šādā gadījumā nepiemēro 10. pantā minētās robežvērtības.

2. Atmaksas dalībvalsts saņem saskaņā ar 1. punktu pieprasīto informāciju viena mēneša laikā pēc dienas, kad pieprasījums sasniedzis personu, kam tas ir adresēts.

21. pants

Ja atmaksas dalībvalsts pieprasa papildinformāciju, tā par savu lēmumu apstiprināt vai noraidīt atmaksas pieteikumu iesniedzējam paziņo divu mēnešu laikā pēc dienas, kurā tā saņem pieprasīto informāciju, vai, ja tā nav saņēmusi atbildi uz savu pieprasījumu, – divu mēnešu laikā pēc 20. panta 2. punktā noteiktā termiņa beigām. Tomēr jebkurā gadījumā termiņš, kurā atmaksas dalībvalstij jāpieņem lēmums par pilnīgu vai daļēju atmaksāšanu, ir vismaz seši mēneši no atmaksas pieteikuma saņemšanas brīža.

Ja atmaksas dalībvalsts pieprasa vēl papildu informāciju, tā paziņo pieteikuma iesniedzējam par lēmumu attiecībā uz pilnīgu vai daļēju atmaksāšanu astoņu mēnešu laikā pēc tam, kad minētā dalībvalsts saņēmusi atmaksas pieteikumu.

22. pants

1. Ja atmaksas pieteikums ir apstiprināts, atmaksas dalībvalsts apstiprināto summu atmaksā vēlākais 10 darbdienu laikā pēc 19. panta 2. punktā minētā termiņa beigām, vai gadījumā, ja ir pieprasīta papildinformācija vai vēl cita papildinformācija, – pēc 21. pantā noteikto termiņu beigām.

2. Atmaksājamo summu izmaksā atmaksas dalībvalstī vai pēc pieteikuma iesniedzēja lūguma – jebkurā citā dalībvalstī. Pēdējā minētajā gadījumā atmaksas dalībvalsts visas bankas nodevas par pārskaitījumu ietur no summas, ko atmaksā pieteikuma iesniedzējam.

23. pants

1. Ja atmaksas pieteikums ir noraidīts daļēji vai pilnībā, atmaksas dalībvalsts atteikuma iemeslus paziņo pieteikuma iesniedzējam līdz ar lēmumu.

2. Pieteikuma iesniedzējs lēmumu par atmaksas pieteikuma noraidīšanu var pārsūdzēt atmaksas dalībvalsts kompetentajās iestādēs tādā pašā veidā un ievērojot tādus pašus termiņus, kas paredzēti apelācijām, kuras iesniedz personas, kas veic uzņēmējdarbību šajā dalībvalstī.

Ja saskaņā ar atmaksas dalībvalsts tiesību aktiem tas, ka šajā direktīvā noteiktajos termiņos nav pieņemts lēmums par atmaksas pieteikumu, nenozīmē ne pieteikuma apstiprināšanu, ne noraidīšanu, pieteikuma iesniedzējam ir attiecīgi pieejamas visas administratīvās vai tiesas procedūras, kas ir pieejamas tiem nodokļa maksātājiem, kas veic uzņēmējdarbību šajā dalībvalstī. Ja tādu procedūru nav, tad tas, ka noteiktajos termiņos nav pieņemts lēmums par atmaksas pieteikumu, nozīmē, ka pieteikums ir noraidīts.

24. pants

1. Ja atmaksājāmā summa ir iegūta krāpnieciskā vai citādi nepareizā veidā, atmaksas dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar šajā valstī piemērojamo kārtību atgūst nepamatoti izmaksātās summas, kā arī iespējami noteiktās soda naudas un procentus, neskarot noteikumus par savstarpējo palīdzību attiecībā uz PVN atgūšanu.

2. Ja administratīvais sods vai procenti ir noteikti, bet vēl nav samaksāti, atmaksas dalībvalsts var pārtraukt turpmāku PVN atmaksāšanu attiecīgajam nodokļa maksātājam apjomā līdz nesamaksātajai summai.

25. pants

Atmaksas dalībvalsts ņem vērā kā atmaksājamās summas samazinājumu vai palielinājumu jebkuru labojumu, kas izdarīts attiecībā uz iepriekš iesniegto atmaksas pieprasījumu saskaņā ar 13. pantu, vai atsevišķa paziņojuma iesniegšanas gadījumā – izmaksājot vai ieturot summu atsevišķi.

26. pants

Atmaksas dalībvalsts pieprasījuma iesniedzējam atlīdzina atmaksājamās summas procentus gadījumā, ja atmaksu veic pēc pēdējās maksājuma dienas saskaņā ar 22. panta 1. punktu.

Ja pieprasījuma iesniedzējs paredzēto termiņu laikā atmaksas dalībvalstij nesniedz pieprasīto papildinformāciju vai vēl citu papildinformāciju, tad pirmo daļu nepiemēro. Tas pats attiecas uz 10. pantā paredzēto elektroniski nosūtāmo dokumentu saņemšanu atmaksas dalībvalstī.

27. pants

1. Procentus aprēķina laikposmam, sākot no dienas, kas seko atmaksāšanai noteiktā termiņa pēdējai dienai saskaņā ar 22. panta 1. punktu, līdz dienai, kad atmaksāšana patiesi tiek veikta.

2. Procentu likme atbilst procentu likmei, ko saskaņā ar atmaksas dalībvalsts tiesību aktiem atlīdzina nodokļa maksātājiem, kas veic uzņēmējdarbību minētajā dalībvalstī.

Ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem attiecībā uz atmaksāšanu nodokļa maksātājiem, kas veic uzņēmējdarbību, šādas procentu likmes nav, maksājami procenti atbilst procentiem vai līdzvērtīgai nodevai, ko piemēro atmaksas dalībvalsts attiecībā uz nodokļa maksātāju novēlotiem PVN maksājumiem.

28. pants

1. Šo direktīvu piemēro atmaksas pieteikumiem, kas iesniegti pēc 2009. gada 31. decembra.

2. Direktīvu 79/1072/EEK atceļ no 2010. gada 1. janvāra. Tomēr tās noteikumus turpina piemērot atmaksas pieteikumiem, kas iesniegti pirms 2010. gada 1. janvāra.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, izņemot attiecībā uz atmaksas pieteikumiem, kas iesniegti pirms 2010. gada 1. janvāra.

29. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2010. gada 1. janvārim panāktu atbilstību šai direktīvai. Dalībvalstis tos nekavējoties dara zināmus Komisijai.

Kad dalībvalstis pieņem šos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis Komisijai dara zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

30. pants

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

31. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2008. gada 12. februārī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
A. BAJUK

II

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2007. gada 19. decembris)

par valsts atbalstu attiecībā uz kompensācijām saskaņā ar dekrētu par mēsliem (C 12/1999)

(izzinots ar dokumenta numuru K(2007) 6777)

(Autentisks ir tikai teksts franču un nīderlandiešu valodā)

(2008/138/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

1999. gada 1. jūnija, 2000. gada 27. jūnija un 2001. gada 23. jūlija vēstules starpniecību.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punktu,

- (4) Beļģija informēja Komisiju ar 2007. gada 12. marta vēstules starpniecību par paziņotā pasākuma atcelšanu. Beļģija šajā vēstulē apstiprināja, ka atbalsts nav izmaksāts.

pēc tam, kad ieinteresētās personas ir aicinātas iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar iepriekš minēto(-ajiem) pantu(-iem) ⁽¹⁾,

II. SECINĀJUMS

tā kā:

- (5) Līdz datumam, kad tika saņemts Beļģijas lūgums par atbalsta atcelšanu, Komisija nebija pieņēmusi oficiālu lēmumu par minēto paziņojumu. Ņemot vērā šos apstākļus, Komisija piekrīt paziņojuma atcelšanai 8. panta 2. punkta nozīmē Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai ⁽²⁾.
- (6) Tādēļ jābeidz formālā izmeklēšanas procedūra, kas vairs nav vajadzīga, ievērojot Regulas (EK) Nr. 659/1999 8. panta 2. punktu,

I. PROCEDŪRA

- (1) Beļģijas iestādes ar 1998. gada 3. jūlija vēstules starpniecību paziņoja par iepriekš minēto atbalstu, ievērojot EK līguma 88. panta 3. punktu.
- (2) Komisija ar 1999. gada 26. marta vēstules Nr. SG-Greffe (1999) D/2211 starpniecību sāka formālās izmeklēšanas procedūru, ievērojot EK līguma 88. panta 2. punktu. Pēc tam Beļģija sniedza atsauksmes ar 1999. gada 28. aprīļa vēstules starpniecību.
- (3) Komisija saņēma apsvērumus no ieinteresētajām personām. Tā nosūtīja tos Beļģijai ar 1999. gada 30. jūnija vēstules starpniecību, dodot tai iespēju atbildēt. Beļģijas iestādes Komisijai nosūtīja papildu informāciju ar

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo izbeidz formālās izmeklēšanas procedūru par atbalstu attiecībā uz kompensācijām saskaņā ar dekrētu par mēsliem, ievērojot Regulas (EK) Nr. 659/1999 8. panta 2. punktu.

⁽¹⁾ OV C 129, 8.5.1999., 2. lpp.

⁽²⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Beļģijai.

Briselē, 2007. gada 19. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

KOMISIJAS LĒMUMS**(2007. gada 21. septembris)****par valsts atbalstu "Ieguldījumu veicināšana, lai racionalizētu vīnkopību kalnu nogāzēs Reinzemē-Pfalcā"***(izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 4462)***(Autentisks ir tikai teksts vācu valodā)**

(2008/139/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

II. SECINĀJUMI

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punktu,

pēc tam, kad ieinteresētās personas ir aicinātas iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar iepriekš minēto pantu ⁽¹⁾,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

- (1) Vācija atbilstoši EK līguma 93. panta (tagad 88. panta) 3. punktam paziņoja par minēto atbalstu 1994. gada 30. septembra vēstulē, kas saņemta 1994. gada 7. oktobrī.
- (2) Komisija ar 1995. gada 7. aprīļa vēstuli Nr. SG(95) D/4615 uzsāka formālo izmeklēšanas procedūru atbilstoši EK līguma 93. panta (tagad 88. panta) 2. punktam ⁽²⁾. Atbildes komentārus Vācija sniedza 1995. gada 29. maija gada 1996. gada 24. jūnija vēstulēs. Atsauksmes no ieinteresētajām personām Komisija nav saņēmusi. Papildu informāciju Vācijas iestādes sniedza Komisijai 2007. gada 1. jūnija vēstulē.
- (3) Ar 1996. gada 24. jūnija vēstuli Vācija paziņoja par paziņotā pasākuma atcelšanu. Turklāt Vācija, atbildot uz Komisijas jautājumu, apstiprināja, ka ieguldījumu atbalsts nav piešķirts.

(4) Līdz Vācijas paziņojuma saņemšanas brīdim Komisija vēl nebija pieņēmusi oficiālu lēmumu par minēto atbalsta paziņojumu. Šajos apstākļos tā pieņem paziņojuma atsaukumu Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai ⁽³⁾, 8. panta 1. punkta nozīmē.

(5) Tādēļ saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 8. panta 2. punktu formālā izmeklēšanas procedūra ir jāizbeidz, jo tai vairs nav pamata,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Formālā izmeklēšanas procedūra saistībā ar atbalstu "ieguldījumu veicināšana, lai racionalizētu vīnkopību kalnu nogāzēs Reinzemē-Pfalcā" tiek izbeigta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 8. panta 2. punktu.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Vācijas Federatīvajai Republikai.

Briselē, 2007. gada 21. septembrī

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV C 169, 5.7.1995., 12. lpp.

⁽²⁾ OV C 359, 11.12.1999., 27. lpp.

⁽³⁾ OV L 83, 27.3.1999.

KOMISIJAS LĒMUMS

(2007. gada 21. decembris)

par valsts atbalstu, lai veicinātu ieguldījumus *Maltacarrión, SA* iesala darītavā *Castilla y León*
(C 48/2005)

(izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 6897)

(Autentisks ir tikai teksts spāņu valodā)

(2008/140/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punktu,

tā kā:

attiecībā uz dalībvalsts paziņojumu saskaņā ar 8. panta 1. punktu Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai ⁽²⁾.

(5) Tālab saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 8. panta 2. punktu oficiālā izmeklēšanas procedūra ir jāizbeidz, jo procedūras uzsākšanas iemesls vairs nav spēkā,

I. PROCEDŪRA

(1) Spānijas iestādes ar vēstuli, kas datēta 2004. gada 1. decembrī, paziņoja par iepriekš minēto atbalstu saskaņā ar EK līguma 88. panta 3. punktu.

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

(2) Komisija ar vēstuli, kas datēta 2005. gada 22. decembrī un kuras atsauces numurs ir *SG-Greffe (2005) D/207666*, sāka oficiālu izmeklēšanas procedūru atbilstoši EK līguma 88. panta 2. punktam ⁽¹⁾. Spānija ar vēstuli, kas datēta 2005. gada 23. janvārī, iesniedza piezīmes par iepriekš minēto lietu.

Ar šo lēmumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 8. panta 2. punktu izbeidz oficiālo izmeklēšanas procedūru par valsts atbalstu, lai veicinātu ieguldījumus *Maltacarrión, SA* iesala darītavā *Castilla y León*.

2. pants

(3) Spānija ar vēstuli, kas datēta 2006. gada 13. martā, informēja Komisiju, ka atsauc paziņojumu. Atbildot uz turpmākiem Komisijas jautājumiem, Spānija ar vēstuli, kas datēta 2006. gada 5. maijā, apliecināja, ka atbalsts netika izmaksāts.

Lēmums ir adresēts Spānijas Karalistei.

Briselē, 2007. gada 21. decembrī

II. SECINĀJUMS

(4) Līdz tam, kad tika saņemts Spānijas paziņojums par atsaukumu, Komisija nebija pieņēmusi oficiālu lēmumu iepriekš minētajā lietā. Tāpēc Komisija pieņem atsaukumu

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Janez POTOČNIK

⁽¹⁾ Informācija par procesu nav publiskota, jo Spānijas iestādes paziņoja par pasākuma atcelšanu pirms tam, kad informāciju drīkstēja publiskot.

⁽²⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

KOMISIJAS LĒMUMS

(2007. gada 25. septembris)

par pasākumiem lietā C 47/2003 (iepriekš – NN 49/2003), ko Spānija īstenojusi par labu *Izar*

(izzinots ar dokumenta numuru K(2007) 4298)

(Autentisks ir tikai teksts spāņu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2008/141/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

Spānijai, kurai bija iespēja tos komentēt. Spānijas komentāri tika saņemti attiecīgi 2004. gada 12. janvāra un 2004. gada 10. maija vēstulēs.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc tam, kad ieinteresētās personas ir aicinātas iesniegt savus apsvērumus atbilstīgi iepriekš minētajam pantam⁽¹⁾, un ņemot vērā šos apsvērumus,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

- (1) 2000. gada martā Komisija saņēma informāciju, ka Spānijas valsts kontrolāciju sabiedrība “*Sociedad Estatal de Participaciones Industriales*” (turpmāk “SEPI”) bija piešķirusi trīs piegādes garantijas uzņēmumam “*Repsol/Gas Natural*” (turpmāk “*Repsol*”) saistībā ar trīs gāzu transportkuģu būvniecību un piegādi, par ko bija noslēgti līgumi ar divām valsts kuģu būvētavām, kas tobrīd piederēja “*Astilleros Españoles*” (turpmāk “AESA”) un vēlāk tika nodotas “*Izar*” grupai. “AESA” un “*Izar*” pilnībā piederēja “SEPI”.
- (2) Ar 2003. gada 9. jūlija vēstuli Komisija paziņoja Spānijai savu lēmumu uzsākt EK līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz trim nepaziņotajiem pasākumiem.
- (3) Ar 2003. gada 5. augusta un 2003. gada 22. oktobra vēstulēm Spānijas iestādes sniedza savus apsvērumus attiecībā uz Komisijas vēstuli. 2003. gada oktobrī un 2004. gada februārī Komisija saņēma vienas ieinteresētās puses (“*Repsol*”) apsvērumus. Šie apsvērumi tika nosūtīti

- (4) Ņemot vērā divus lēmumus par valsts atbalstu, kas nav saistīti ar pašreizējo procedūru⁽²⁾ un kas pieņemti 2004. gadā (proti – pēc oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanas saistībā ar gāzes transportkuģu garantijām), Komisija uzskatīja, ka 864 miljonus *euro* lielais valsts atbalsts, ko Spānija bija piešķirusi “*Izar*”, neatbilst euroEK līgumam un pieprasīja to atmaksāt.

- (5) 2004. gada 5. augusta vēstulē Spānija atsaucās uz EK līguma 296. pantu⁽³⁾ ar mērķi aizsargāt militārās kuģu būves darbības no gaidāmā “*Izar*” bankrota, ko radītu minētais atgūšanas rīkojums. Turpmākajā sarakstē Spānijas iestādes arī paskaidroja Komisijai, kā darbosies jaunais militārās kuģubūves uzņēmums, kas iepriekš saucās “*Bazán*” (“*Navantia*”), uzsvera savas saistības attiecībā uz konkurences problēmām un ierosināja minēto saistību pārraudzības metodi.

- (6) Pa to laiku neizpildītie atgūšanas rīkojumi kopumā par 1 200 miljoniem *euro*⁽⁴⁾, bija noveduši uzņēmumu līdz negatīvai aktīvu vērtībai un tehniskam bankrotam. Ņemot vērā visu iepriekš minēto, 2005. gada 1. aprīlī Spānija uzsāka visu to civilo kuģu būvētavu likvidāciju, kas turpināja darboties “*Izar*” (proti, tās kuģu būvētavas, kuras palika ārpus nesen izveidotās “*Navantia*”: *Gijón*, *Sestao*, *Manises* un *Sevilla*), un uzsāka minēto kuģu būvētavu privatizācijas procesu.

II. ATBALSTA PASĀKUMU APRAKSTS

- (7) 1999. gadā “*Repsol*” trijiem kuģu īpašniekiem piešķīra katram vienu gāzes transportkuģa fraktēšanas līgumu ar papildlīguma iespēju uz tankkuģi katram īpašniekam saskaņā ar “pagaidu fraktēšana” sistēmu ilgtermiņā.

⁽²⁾ Lietas C 38/2003 un C 40/2000.

⁽³⁾ Šis pants ļauj dalībvalstīm “veikt pasākumus, ko uzskata par vajadzīgiem, lai aizsargātu savas būtiskās drošības intereses, kas saistītas ar ieroču, municijas un militāra aprīkojuma ražošanu vai tirdzniecību”.

⁽⁴⁾ Vēl bez diviem 2004. gada lēmumiem citā iepriekšējā 1999. gada lēmumā (lieta C 3/99) uzņēmumam “*Izar*” tika pieprasīta citu 111 miljonu *euro* atgūšana.

⁽¹⁾ OV C 209, 4.7.2003, 24. lpp.

- (8) Pēc tam tika uzsāktas sarunas starp kuģu īpašniekiem un kuģu būvētājiem, tostarp Korejas kuģu būvētavām, lai veiktu trīs gāzes transportkuģu būvniecību. 2000. gada 31. jūlijā šie trīs gāzes transportkuģu būvniecības līgumi tika piešķirti Spānijas Valsts kuģu būvētavām, kuras "AESAs" tikko bija nodevis "Izar" ⁽¹⁾, parakstot kuģu būvniecības galīgos līgumus.
- (9) Tajā pašā dienā "AESAs" parakstīja kuģu būvniecības papildu līgumu, kurā tas apņēmās atmaksāt "Repsol" specifiskas izmaksas, kuras tam rastos, ja kuģu būvētavu vainas dēļ kuģi netiktu piegādāti līgumā noteiktajos termiņos.
- (10) Tajā pašā dienā (2000. gada 31. jūlijā) "SEPT" piešķīra "Repsol" piegādes garantijas par katru no trijiem kuģu būvniecības līgumiem, kas segtu tos pašus zaudējumus un izmaksas, ko "AESAs" bija apņēmusies atmaksāt "Repsol" ⁽²⁾. Zaudējumu maksimālā robeža par vienu kuģi tika noteikta aptuveni 180 miljonu *euro* apmērā, t.i. – maksimālā kopsomma aptuveni 540 miljoni *euro*. Garantijas piešķīra uz laika periodu no 2000. gada 31. jūlija līdz 12 mēnešu perioda beigām pēc katra kuģa piegādes ⁽³⁾.

III. PROCEDŪRAS UZSĀKŠANAS IEMESLI

- (11) Savā 2003. gada 9. jūlija lēmumā uzsākt oficiālas izmeklēšanas procedūru ("uzsākšanas lēmums") Komisija secināja, ka trīs atbalsta pasākumi ir valsts atbalsts saskaņā ar EK līguma 87. panta 1. punktu, un apšaubīja tā saderību ar kopējo tirgu. Komisija uzskatīja, ka atbalsta saņēmēji bija kuģu būvētavas, taču neizslēdza iespēju, ka "Repsol" arī būtu varējis gūt labumu no atbalsta, un nolēma, ka 88. panta 2. punkta procedūrā ir jāiekļauj "Repsol", lai ļautu sagatavot papildu informāciju, kas nepieciešama, lai kļiedētu minētās šaubas.

IV. APSVĒRUMI, KAS SAŅEMTI PĒC OFICIĀLĀS PROCEDŪRAS UZSĀKŠANAS

- (12) Savos apsvērumos "Repsol" norāda, ka ir jānošķir tā stāvoklis kā līgumā noteikto garantiju saņēmējam un

jebkāds iespējams labums, kas izriet no valsts atbalsta. Saskaņā ar "Repsol":

- "SEPT" garantijas attiecās uz to, uz ko "Repsol" bija tiesības saskaņā ar Spānijas civiltiesībām un komercietiesībām. Garantijas attiecās uz "Repsol" kā kreditora stāvokli attiecībā pret kuģa īpašniekiem, "Izar" un kuģu būvētavām. "Repsol" nebija jāmaksā nekādas prēmijas par garantijām, jo tirgū nav tādas prakses, ka uzņēmumi, kas saņem garantiju, lai nodrošinātu līgumā noteiktās saistības, par to maksātu.
- Turklāt garantijas neveda "Repsol" nekādas ekonomiskas priekšrocības saskaņā ar EK līguma 87. panta 1. punktu. Tāpat kā garantijas, kas tika saņemtas no kuģu īpašnieku mātesuzņēmumiem, "SEPT" garantijas vienīgi nodrošināja to, lai tiktu izpildīti pagaidu fraktēšanas un kuģu būvniecības līgumu noteikumi, tādējādi ļaujot "Repsol" pildīt gāzes transporta līgumus, kas bija parakstīti ar citām pusēm.
- "Repsol" bez "Izar" garantijām būtu bijušas vajadzīgas papildu garantijas neatkarīgi no tā, vai tās būtu piešķīris "SEPT" vai cita iestāde. Šīs garantijas ir nepieciešamas saskaņā ar tirgus praksi, ņemot vērā ieguldījumu apjomu un risku, kā arī konkrētās komercsaistības.

- (13) Spānijas apsvērumi sakrīta ar minētajiem argumentiem attiecībā uz "Repsol" nostāju. Tāpēc Spānijas iestādes secināja, ka "Repsol" nevar uzskatīt par valsts atbalsta saņēmēju.

V. NOVĒRTĒJUMS

"Repsol" kā iespējamā atbalsta saņēmēja stāvoklis

- (14) Viens no izmeklēšanas procedūras uzsākšanas lēmuma mērķiem bija noteikt saņēmēju valsts atbalstam, kas izriet no "SEPT" piešķirtajām piegādes garantijām.
- (15) Komisija atzīmē, ka saskaņā ar civiltiesībām tas, kurš piedāvā precī vai sniedz pakalpojumu, ir atbildīgs par tā līguma izpildi, kas parakstīts ar pircēju. Šī atbildība attiecas gan uz produkta kvalitāti, gan noteikto piegādes termiņu. Tādēļ, ja līgums netiek ievērots un tā rezultātā pircējs cieš zaudējumus, tas var pieprasīt kompensācijas. Šajā gadījumā šādas kompensāciju izmaksas būtu jāsedz kuģu būvētavai vai tās mātesuzņēmumam "Izar".

⁽¹⁾ Vēlāk 2000. gada 20. jūlijā "AESAs" pārdeva "Izar" tās divas kuģu būvētavas, kuras bija atbildīgas par gāzes transportkuģu būvniecību. 2000. gada 31. jūlijā šie trīs gāzes transportkuģu būvniecības līgumi tika piešķirti Spānijas Valsts kuģu būvētavām, kuru īpašumu "AESAs" bija nodevis "Izar", parakstot kuģu būvniecības galīgos līgumus.

⁽²⁾ Saskaņā ar šo garantiju "SEPT" pēc pirmā pieprasījuma atmaksātu "Repsol" visas tiesās un netiesās izmaksas, un attiecīgos zaudējumus, kas rastos "Repsol", ja kuģi netiktu piegādāti saskaņā ar līgumā noteiktajiem termiņiem "Izar" vainas dēļ.

⁽³⁾ Saskaņā ar kuģu būvniecības līgumiem kuģi bija jānodod attiecīgi 2003. gada 15. septembrī, 2003. gada 15. decembrī un 2004. gada 15. martā.

- (16) Ņemot vērā visu iepriekš minēto, šķiet, ka "Repsol", kas irēja "Izar" (īpašumā esošo kuģu būvētavu) būvētos kuģus, bija kreditora situācijā attiecībā uz kuģu īpašniekiem un attiecībā uz "Izar". Tādēļ to nevar uzskatīt par atbildīgu saskaņā ar pagaidu fraktēšanas un kuģu būvniecības līgumiem, tostarp papildu līgumu.
- (17) Ņemot vērā iepriekš minēto, un saskaņā ar "Repsol" un Spānijas apsvērumiem, Komisija secina, ka "Repsol" nevar tikt uzskatīts par atbalsta saņēmēju, jo tas nav guvis nekādu labumu, uz ko tam nav bijušas tiesības, pamatojoties uz civiltiesību vai komercietiesību vispārējiem noteikumiem.

Procedūras izbeigšana

- (18) Komisija uzskata, ka "Izar" aktīvu brīvprātīga likvidācija ir bijis piemērots pasākums, lai Spānija īstenotu trīs neizpildītus lēmumus par atgūšanu. Jo īpaši tā uzskata, ka Spānijas izpildītās saistības un pasākumi ir bijuši pietiekami, lai novērstu konkurences izkropļojumu.
- (19) Komisija arī uzskata, ka Spānija apmierinoši īstenoja konkursu par četrus civilo kuģu būvētavu pārdošanu atklātā un pārredzamā beznosacījumu procedūrā. Īpaši jānorāda, ka 2006. gada 3. novembrī Ministru padome izsniedza atļauju pārdot *Sestao*, *Gijón* un *Sevilla* kuģu būvētavas uzvarējušajiem piedāvājumu iesniedzējiem. Privatizācijas līgumi tika parakstīti 2006. gada 30. novembrī. Attiecībā uz atlikušo kuģu būvētavu (*Manises*), tika secināts, ka vislielāko likvidācijas vērtību var iegūt, slēdzot kuģu būvētavu un nododot atlikušos aktīvus "SEPT".
- (20) "Izar" likvidācijas procesa un pārdošanas rezultātā uzņēmums pilnībā pārtrauca jebkādu uzņēmējdarbību. Vienīgais iemesls, kāpēc "Izar" turpināja pastāvēt bija, lai paveiktu uzdevumus saistībā ar darbības pārtraukšanu, jo īpaši attiecībā uz darbinieku atlaišanu. Kad šie uzde-

vumi būs pabeigti, "Izar" tiks likvidēts. Šādu pasākumu būtība neattiecināma uz EK līguma konkurences noteikumu piemērošanu. Tādēļ, pieņemot, ka attiecīgie pasākumi būtu radījuši labumu "Izar" un kropļojuši konkurenci, Komisija uzskata, ka šāds kropļojums tika pārtraukts brīdī, kad "Izar" pārtrauca uzņēmējdarbību un kuģu būvētavas tika slēgtas. Šajos apstākļos Komisijas lēmumam par šādu pasākumu klasificēšanu par atbalstu un par to attiecīgo atbilstību trūktu praktiska iznākuma.

- (21) Tādēļ oficiālajai izmeklēšanai, kas tika uzsākta saskaņā ar EK līguma 88. panta 2. punktu, vairs nav lietderīga.

VI. SECINĀJUMS

- (22) Pamatojoties uz šiem apsvērumiem, Komisija konstatē, ka "Repsol" nevar uzskatīt par attiecīgā atbalsta saņēmēju un ka procedūra pret "Izar" kuģu būvētavām nav lietderīga.

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Oficiālās izmeklēšanas procedūra, kas tika uzsākta saskaņā ar EK līguma 88. panta 2. punktu, ir izbeigta.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Spānijai.

Briselē, 2007. gada 25. septembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Neelie KROES

KOMISIJAS LĒMUMS**(2007. gada 25. septembris)****par valsts atbalstu C 32/2006 (ex N 179/2006), ko Polija sniegusi uzņēmumam Huta Cynku Miasteczko Śląskie SA**

(izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 4310)

(autentisks ir tikai teksts poļu valodā)**(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2008/142/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

maiņa vēstulē Komisiju informēja, ka paziņojumu atsauc.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

II. DETALIZĒTS ATBALSTA APRAKSTS

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas zonas līgumu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

1. Atbalsta saņēmējspēc tam, kad ieinteresētās personas aicinātas iesniegt savus apsvērumus ⁽¹⁾ atbilstīgi minētajiem pantiem, un ņemot vērā šos apsvērumus,

- (4) HCM ir 1966. gadā dibināts valsts uzņēmums. Tas darbojas krāsaino metālu ražošanas un metalurģiskās apstrādes tirgū (cinka un svina ražošana). Uzņēmumam 2004. gadā piederēja 51 % Polijas rafinētā cinka tirgus un 3 % Eiropas tirgus. Uzņēmumā strādā aptuveni 1 100 darbinieki un tas atrodas reģionā, kam saskaņā ar EK līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktu, ir tiesības uz reģionālo atbalstu.

tā kā:

2. Atbalsta pasākumi**I. PROCEDŪRA**

- (1) Polija 2006. gada 17. martā ziņoja par pārstrukturēšanas atbalstu uzņēmumam *Huta Cynku Miasteczko Śląskie SA* (turpmāk tekstā – HCM). Paziņojumu iesniedza pēc Komisijas lēmuma, kurā neceļ iebildumus pret glābšanas atbalstu uzņēmumam HCM garantēta aizdevuma veidā 11,8 miljonu Polijas zlotu apmērā (3,12 miljoni euro ⁽²⁾).
- (2) Komisija 2006. gada 19. jūlijā nolēma uzsākt EK līguma 88. panta 2. punktā noteikto procedūru attiecībā uz paziņoto atbalstu, jo bija šaubas par tā atbilstību kopējam tirgum. Komisijas lēmums uzsākt procedūru 2006. gada 30. augustā tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽³⁾. Komisija uzaicināja ieinteresētās puses iesniegt savus apsvērumus par atbalsta pasākumiem. Netika saņemti nekādi trešo personu apsvērumi.
- (3) Polija 2006. gada 18. septembrī iesniedza nepilnīgu atbildi par procedūras sākšanu. Polija 2007. gada 23.

- (5) Polijas iestādes ziņoja Komisijai, ka *Agencja Rozwoju Przemysłu SA* (Rūpniecības attīstības aģentūra, turpmāk tekstā – ARP) paredzēja sniegt aizdevumu uz piecu gadu periodu par summu 21,8 miljoni zlotu (5,5 miljoni euro). Aizdevumu bija paredzēts sākt atmaksāt gadu pēc tā piešķiršanas. Aizdevumam bija jābalstās uz mainīgu procentu likmi, kas atbilst Komisijas bāzes likmei. 10 miljonus zlotu (2,64 miljoni euro) bija paredzēts tērēt ieguldījumiem saistībā ar tehnoloģisko pārstrukturēšanu. Atlikušie 11,8 miljoni zlotu (3,11 miljoni euro) ir paredzēti, lai finansētu glābšanas aizdevuma atmaksu, t.i., ARP garantētu kredītu.
- (6) Polija arī informēja Komisiju par plānoto sadarbības līgumu ar kreditoriem, kas dos iespēju uzņēmumam atgūt maksāspēju. Šim mērķim kreditori, kuriem ir prasības pret HCM 65,3 miljonu zlotu (15,9 miljoni euro) apmērā, tika sadalīti atkarībā no tiem atmaksājamās summas un nodrošinājuma. Sadarbības līgums ar kreditoriem paredz atmaksāšanas termiņa pagarinājumu privātiem un valsts parādiem. Šim mērķim izveidotas vairākas grupas atkarībā no nodrošinājuma. Katrai grupai parāds tika atlikts uz noteiktu laiku.

3. Procedūras sākšanas pamatojums

- (7) Par aizdevumu Polijas iestādes ziņoja kā par valsts atbalstu EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

⁽¹⁾ OV C 207, 30.8.2006., 5. lpp.⁽²⁾ Visas Polijas iestāžu norādītās summas Polijas zlotos (PLN) ir konvertētas euro (EUR) pēc 2007. gada 22. jūnija kursa EUR 1 = PLN 3,7865⁽³⁾ Skatīt 1. zemsvītras piezīmi

(8) Komisija nolēma sākt procedūru saskaņā ar EK līguma 87. panta 2. punktu, jo tai bija šaubas par to, vai ir izpildīti visi tajā laikā Kopienas pamatnostādnes (turpmāk tekstā – “pamatnostādnes”)⁽⁴⁾ minētie nosacījumi pārstrukturēšanas atbalsta apstiprināšanai grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai, un jo īpaši par to, vai

a) pārstrukturēšanas plānu rezultātā tiks atjaunota saņēmēja ilgtermiņa dzīvotspēja, jo pārstrukturēšana attiecas galvenokārt uz finansiālu pārstrukturēšanu un ir balstīta galvenokārt uz sadarbības līgumu, kas vēl nav noslēgts līdz procedūras sākšanas dienai. Turklāt nav pietiekami atrisināta problēma par uzņēmuma finansiālo rezultātu lielo atkarību no valūtas maiņas kursa svārstībām;

b) bija būtisks saņēmēja paša ieguldījums pārstrukturēšanas izmaksu segšanā;

c) kompensācijas pasākumi bija pietiekami, jo tos veidoja ražošanas jaudas samazinājums tikai par 0,7 %.

(9) Turklāt Komisijai bija šaubas par to, vai sadarbības līgumā bija ietverti valsts atbalsta elementi.

III. POLIJAS APSVĒRUMI

(10) Polijas iestādes informēja Komisiju, ka HCM pēc procedūras sākšanas veiksmīgi noslēdza sadarbības līgumu.

(11) Turklāt Polijas iestādes informēja Komisiju, ka uzņēmums ir kļuvis rentabls (tā tīrā peļņa 2006. gada pirmajā pusgadā bija 10,3 miljoni zlotu (aptuveni 2,72 miljoni euro)); tā likviditāte ir uzlabojusies un tas ir spējīgs tirgū nodrošināt finansējumu. Ņemot vērā, ka aizņēmums vairs uzņēmumam nedevea priekšrocības, Polija atsauc 6. apsvērumā minēto paziņojumu par atbalsta pasākumu. Turklāt uzņēmums ir atmaksājis aizņēmumu, kuru valsts garantēja kā glābšanas atbalstu, tādējādi šī garantija vairs nav spēkā.

IV. NOVĒRTĒJUMS

(12) Saskaņā ar Padomes 1999. gada 22. marta Regulu Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai⁽⁵⁾, dalībvalstis pēc oficiālas izmeklēšanas procedūras sākšanas var savlaicīgi atsaukt paziņojumu, pirms Komisija pieņemusi lēmumu par atbalstu. Šādos gadījumos Komisijai jāpieņem lēmums par procedūras pārtraukšanu bez novērtējuma sniegšanas.

(13) Polija 6. apsvērumā minēto paziņojumu par valsts atbalsta pasākumu atsauc. Tomēr, lai procedūru pārtrauktu saskaņā ar EK līguma 88. panta 2. punktu, Komisijai jānovērtē, vai sadarbības līgumā ar kreditoriem, kas minēts 6. apsvērumā, ir valsts atbalsta elementi.

(14) Komisija atzīst, ka sadarbības līgums ar kreditoriem neveido valsts atbalstu, jo tas izpilda privāta kreditora prasības, jo attiecas uz parāda atmaksas atlikšanu, kas kreditoriem ir izdevīgāk salīdzinājumā ar uzņēmuma HCM likvidāciju. Pēc tiesu prakses valsts sektora kreditoram būs jāizsver ieguvumi no summas, ko tas saņemtu saskaņā ar pārstrukturēšanas plānu, un summas, ko tas iegūtu uzņēmuma likvidācijas gadījumā. Tādēļ nevar runāt par ieguvumiem un tādējādi par valsts atbalstu, ja pārstrukturēšana dotu lielākus naudas ienākumus nekā uzņēmuma likvidācija⁽⁶⁾. No Polijas iestāžu pētījuma var secināt ka pat tad, ja atmaksas atlikšana radītu zaudējumus, rēķinot pēc tīrās pašreizējās vērtības, tālākā perspektīvā tas būtu labāks risinājums valsts sektora kreditoram nekā uzņēmuma likvidācija. Pateicoties sadarbības līgumam, kreditori varēs atgūt 75,7 % no līdzekļu atmaksas prasībām, savukārt tie, kuri ir neizdevīgākā stāvoklī saņems 72,9 %, kas ir vairāk nekā līdzekļi, ko iegūtu, uzņēmumu likvidējot; saskaņā ar pētījumu tie būtu 64,8 %. Turklāt Komisija neredz pamatu apgalvojumam, ka valsts kreditori ir nostādīti neizdevīgākā stāvoklī nekā privātie kreditori, jo attieksme pret abiem bija vienāda.

(15) Paziņojums par pārstrukturēšanas plānu deva iespēju pagarināt glābšanas plānu uz laiku, kas ilgāks par sešu mēnešu termiņu. Tomēr Polija vēlāk paziņojumu atsauc. Pamatnostādņu 26. punktā skaidri noteikts, ka paziņojums par atbalsta plānu ir obligāts priekšnoteikums, lai turpinātu atbalstu uzņēmuma glābšanai. Tādēļ, ja paziņotu pārstrukturēšanas plānu vēlāk atsauc, glābšanas atbalstam piešķirtais pagarinājums ir jāatceļ⁽⁷⁾. Šajā gadījumā nosacījumu saglabāja, jo uzņēmums nomaksāja valsts garantētu kredītu.

⁽⁵⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

⁽⁶⁾ Skatīt Lietu C-342/96 *Spain v Commission*, 46. punkts; Lietu C-256/97 *DMT*, 24. punkts; Lietu T-152/99 *Hamsa*, 168. punkts;

⁽⁷⁾ C(2007) 1405 (galīgā redakcija) Pieejams: http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/register/ii/by_case_nr_c2005_0030.html#32

V. SECINĀJUMS

- (16) Komisija nolēma izbeigt EK līguma 88. panta 2. punktā noteikto izmeklēšanas procedūru attiecībā uz paziņoto atbalsta pasākumu, jo Polija atsauca paziņojumu un nav piešķirusi nelikumīgu atbalstu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atbalsta pasākums, kuru Polija plānoja īstenot attiecībā uz uzņēmumu HCM PLN 21,8 miljonu (aptuveni EUR 5,76 miljoni) aizdevuma veidā, ir atsaukts pēc tam, kad Komisija uzsāka oficiālu izmeklēšanas procedūru. Tādēļ oficiāla izmeklēšanas procedūra vairs nav vajadzīga.

2. pants

Attiecībā uz sadarbības līgumu ar kreditoriem Komisija secina, ka tas neveido valsts atbalstu EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

3. pants

Lēmums ir adresēts Polijas Republikai.

Briselē, 2007. gada 25. septembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Neelie KROES